74STE JAARGANG No. 9920 DINSDAG 17 SEPTEMBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curacao

KONINGIN IN TROONREDE:

Vermindering van deviezenreserve en ontwikkeling op kapitaal markt geven reden tot ernstige bezorgdheid

In 1957 waarschijnlijk 80.000 nieuwe woningen in Nederland

Den Haag. — De helft van de troonrede, die hedenmiddag met het gebruikelijke ceremonieel door de koninging in de ridderzaal is uitgesproken, handelt over de economische toestand van nederland. De koningin ving de rede als volgt aan: Een zeer bewogen jaar ligt achter ons. De internationale spanningen duren onverminderd voort. In onze nationale economie is het evenwicht verbroken.

Terwijl de nationale welvaart en de werkgelegenheid op een hoog peil zijn gebleven, geven de vermindering van de deviezenreserve en de ontwikkeling op de kapitaalmarkt reden tot ernstige bezorgdheid. Hierin komt tot uiting, dat de bestedingen aan consumptie, investeringen en overheidsuitgaven tezamen het nationale inkomen overtreffen.

H.M. constateerde vervolgens, dat de genomen maatregelen het beoogde doel nog niet hebben bereikt. Ten dele, omdat zij eerst geleidelijk hun werking kunnen doen gevoelen, anderdeels omdat blijkens de thans beschikbare gegevens dieper ingrijpen noodzakelijk is.

In het vervolg van de troonrede zeide de Koningin o.a.:

„Ons volk kan zonder twijfel de gerezen moeilijkheden te boven komen. Het zal zich daartoe bewust moeten zijn van de ernst van de situatie en aan een reële beperking van de bestedingen moeten medewerken. Dit geldt zowel voor de consumptieve uitgaven van de bevolking als voor de uitgaven van het bedrijfsleven en de overheid. De regering harerzijds is vast besloten zodanige maatregelen te treffen of te bevorderen, dat het evenwicht in de verhoudingen en het vertrouwen in de financiële en monetaire situatie worden hersteld.

Verdere verhoging van de uitvoer vraagt bijzondere aandacht. Ter wille hiervan is het nodig te waken tegen het ongunstiger worden van onze concurrentiepositie op de internationale markt.

Grote voorzichtigheid bij het nemen van maatregelen, die tot verhoging der produktiekosten kunnen leiden, is geboden. Zolang de huidige toestand voortduurt, zullen bedrijfsleven en overheid zich ten aanzien van de ontwikkeling van het loonpeil de grootst mogelijke beperking moeten opleggen.

De strijd tegen de woningnood blijft nog steeds de meest dringende taak bij de voorziening in de behoeften van ons volk. Mede dank zij de gunstige weeromstandigheden in het begin van het jaar, zal in 1957 een groter aantal woningen gereedkomen dan in enig voorgaand jaar het geval was. Verwacht mag worden, dat meer dan 80.000 woningen aan de woningvoorraad zullen worden toegevoegd.

Maatregelen zijn in voorbereiding om het vrijwillig beschikbaar stellen van ruimte voor inwoning sterker aan te moedigen. De mogelijkheden tot het verlenen van een bijdrage in de kosten van noodzakelijke voorzieningen aan de woningen zullen worden verruimd."

Over de Overzeese Rijksdelen wordt in de troonrede gezegd:

De samenwerking tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen in de geest van het statuut heeft de voordurende aandacht der regering.

Na ontvangst van een binnenkort te verwachten advies van de commissie tot herziening van de staatsinrichting van Nederlands Nieuw-Guinea, hoopt de regering aan de Staten-Generaal te kunnen aanbieden een ontwerp van wet tot partiële herziening van de bewindsregeling Nieuw-Guinea, dat een ruimer uitzicht zal bieden voor de politieke ontwikkeling van dat gebied.

Aan het slot van de troonrede zeide de Koningin.

Beperking op velerlei gebied, waarbij de regering er intussen naar streeft het meest essentiële te ontzien, mag niet het laatste woord zijn.

Een positief gerichte inspanning, zowel ter vergroting van de nationale produktie als ter versterking van de geestelijke en maatschappelijke krachten, zal nieuwe en ruimer mogelijkheden moeten openen.

Terugziende op hetgeen ons volk na de oorlog onder veel moeilijker omstandigheden heeft gepresteerd, vertrouw ik, dat het ook thans de zelfbeheersing en de kracht zal weten op te brengen, noodzakelijk voor herstel en voor nieuwe vooruitgang.

PRINSJESDAG IN NEDERLAND

Koningin sprak voor tiende maal de troonrede uit

Den Haag. — Met het gebruikelijk ceremonieel heeft de koningin hedenmiddag voor de tiende keer sinds haar troonsbesteiging in een verenigde vergadering van de eerste en tweede kamer de gewone zitting van de Staten-Generaal geopend met het uitspreken van de troonrede.

De koningin en de prins hadden zich met de gouden koets onder belangstelling van tallozen naar de Ridderzaal begeven, waar de erewacht werd gevormd door 70 man van het korps mariniers. Prinses Beatrix kon wegens een blessure tengevolge van een val niet aanwezig zijn. Prinses Irene moest wegens lichte griep het bed houden. De koningin was gekleed in een lindengroene fluwelen robe in empirestijl, verwerkt met oud kant, suede handschoenen en een struisveren hoed. Zij droeg het grootkruis der orde van de Nederlandse Leeuw. Prins Bernhard was gekleed in het ceremonieel tenue Grenadiers en droeg het commandeurs-kruis der militaire Willemsorde en tevens het grootkruis der huisorde van Oranje.

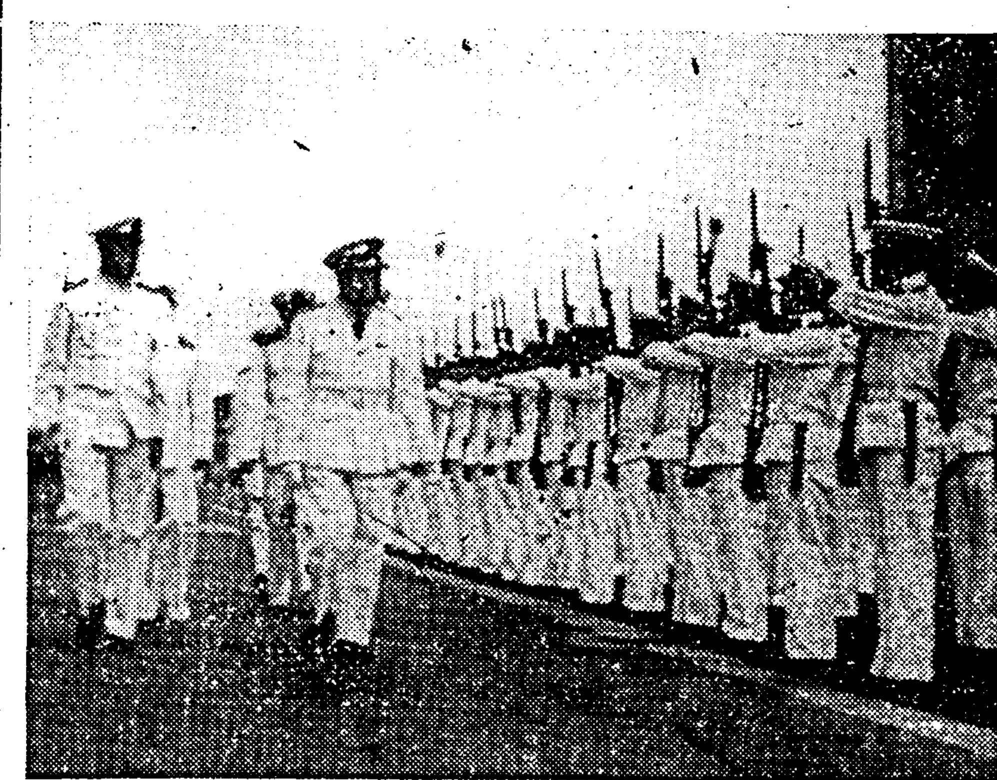
Onder de talrijke autoriteiten in de Ridderzaal bevonden zich de rijksministers van Suriname en de Nederlandse Antillen.

Salarissen van Nederlandse burgemeesters 10 pct. omhoog

Blijkens van Staatsblad worden de salarissen van de Nederlandse burgemeesters met terugwerkende kracht tot 1 september 1956 met rond 10 pct. verhoogd. De diensttijdtoeslag voor burgemeesters in de kleinste gemeenten wordt eveneens met dat percentage vermeerderd.

Heel Engeland gonst van geruchten over een spoedig te verwachten huwelijk van Prinses Margareth, die thans 27 jaar oud is. De huidige pretendent zal vermoedelijk de heer Billy Wallace (39 jaar) zijn, die haar reeds meerdere malen heeft begeleid op verschillende bals en partijen. Goede bekenden van Wallace bevestigen het bericht, dat het huwelijk vóór het vertrek van Prinses Margareth naar West-Indië, april volgend jaar, zal plaats vinden.

Gouverneur Van Tilburg inspecteert de troep bij zijn aankomst op Plesman Luchthaven gistermiddag.

Gouverneur van Tilburg legde bezoeken af

Willemstad. — Gistermiddag om 4 uur brachten hunne excellenties Gouverneur van Tilburg en Speekenbrink vergezeld van hun adjudanten een bezoek aan de Raad van Ministers. De hoge gasten werden ontvangen en rondgeleid door Minister President Jonckheer, Minister Beaujon en de secretaris van de Raad van Ministers Mr. F. P. de Vries.

Om ongeveer half 5 begaven gouverneur van Tilburg en echtgenote en gouverneur Speekenbrink zich aan boord van een motorschouw van de Koninklijke Marine onder commando van Lt. ter zee Wehrens, voor een tocht door de St. Anabaai.

In het gezelschap bevonden zich verder mevrouw Hooghoudt die mevrouw Speekenbrink vertegenwoordigde, alsmede gedeputeerde Morkos en echtgenote.

Onder anderen werd bezichtigd de nieuwe haven en de vrije zône. wordt genoemd?

Ook kerkelijke autoriteiten kwamen gisteravond in het Gouvernementspaleis bij Gouverneur Van Tilburg hun opwachting maken. Op de foto (geheel links) de Zeer Eerw. Pater W. Maassen, die namens Monseigneur Holterman de Surinaamse gouverneur begroette. Derde van links de Hoog Eerw. Pater Vicaris L. van Rooy. Tussen de beide gouverneurs in: mevr. Van Tilburg. Geheel rechts mevr. Speekenbrink en mevr. Jonckheer.

GOUVERNEUR VAN TILBURG bij aankomst op Hato:

„Vol verwachting klopt ons hart"

Plechtige ontvangst en feestelijk samenzijn onder bomen van „fort-tuintje"

Willemstad. — Het was gistermiddag 2.15 uur precies toen het K.L.M.-vliegtuig uit Suriname op het Albert Plesman luchthaven landde met aan boord Zijne Excellentie Gouverneur J. v. Tilburg en diens echtgenote.

Ter verwelkoming wåren aanwezig Zijne Excellentie de Gouverneur van de Nederlandse Antillen drs. A. B. Speekenbrink en diens echtgenote, vergezeld van adjudant van Lookeren Campagne. Voorts waren aanwezig Minister President Jonckheer vergezeld van zijn echtgenote, Gezaghebber M. P. Gorsira, de ondervoorzitter van de Raad van Advies de heer De La Try Ellis, de Voorzitter en de Griffier van de Staten, de heren Isa en van Grieken, alsmede Commandeur van Karnebeek, commandant der zeemacht van de Nederlandse Antillen. Als vertegenwoordiger van de KLM was aanwezig de heer Steensma, directeur K.L.M. West-Indisch bedrijf.

Ook was aanwezig het gehele bestuur van Club J.P.F.

Aanstonds nadat de Gouverneur was verwelkomd, inspecteerde hij tesamen met Gouverneur Speekenbrink de erewacht die stond opgesteld op het platform van de dr Albert Plesman Luchthaven.

Hierna sprak Gouverneur Van Tilburg enkele woorden voor de "Curom"-microfoon. De Surinaamse landvoogd zei o.a. dat nu voor hem maken. Het had reeds lang in zijn bedoeling gelegen een bezoek aan Curaçao te brengen, maar dit bezoek moest tot twee maal toe door omstandigheden worden uitgesteld. De Gouverneur eindigde met de woorden "vol verwachting klopt ons hart."

Hierna begaf het hele gezelschap zich naar de gereedstaande auto's, en begon de kleine reis naar het Paleis alwaar Gouverneur Van Tilburg tijdens zijn verblijf alhier de gast zal zijn van Gouverneur Speekenbrink.

Ontvangst ten Paleize

Gisteravond vond een plechtige ontvangst ten Gouvernementspaleize plaats. In de receptiezaal stonden de Gouverneurs van Suriname en de eens nader met Curaçao kennis te eindelijk de tijd was aangebroken om Nederlandse Antillen, alsmede Minister-President Jonckheer met hun respectieve echtgenoten opgesteld ten einde de bezoekers de gelegenheid te geven hen de hand te drukken.

Hiervan werd door een select gezelschap gretig gebruik gemaakt. Behalve minister Beaujon en de Statenleden Isa, Debrot, Van der Hoeven, Voges, Abbad Bikker en mevr. v.d. Linden-Helmyr, waren ter receptie verschenen Gezaghebber Gorsira en de Gedeputeerden Beaujon en Morkos. Wij ontmoetten de captains of industry met ir. Biermann aan het hoofd, zeer veel leden van het corps consulair, de marine, en de vertegenwoordigers der onderscheidene kerkelijke genootschappen, waar onder de Zeer Eerw. Pater W. Maassen namens Mgr. Holterman, de Hoog Eerw. Pater Vicaris van Rooy, en de Fraters Franciscus en Canutus. Uiteraard was ook de Surinaamse gemeenschap vertegenwoordigd.

Het gezelschap vermeide zich in de (uitgebreide) tuin van het Gouvernementshuis en werd aangenaam verrast door de tonen van een klein conjunto, waarvan de prettige muziek in lichte cadans onder de avondlijke bomen klonk.

Om ongeveer elf uur was de party ten einde.

Maarschalk Thanarat onderneemt staatsgreep in Thailand

Geen wijziging in pro-westerse politiek van het land

Bangkok. — Het leger van Thailand is maandag Bangkok binnengerukt om de macht in handen te nemen. Er bestond een gespannen toestand in het land na het conflict tussen de legerleiders en de regering, dat gesmeuld heeft sinds maarschalk Sarit Thanarat en vier andere legerleiders zich de vorige maand uit het kabinet terugtrokken. De staat van beleg is afgekondigd.

Premier Songgram, generaal Phao en de vlootvoogd, admiraal Oettasart Kosol, werden door het leger via de radio opgeroepen, zich bij de autoriteiten te melden. Generaal-majoor Pitsjai Montri werd door het leger belast met de leiding van de politietroepen, die 50.000 man sterk zijn.

De legerleiders hebben bezwaar tegen de aanwezigheid van generaal Phao Sriyanond, het hoofd van de politie, in het kabinet. De radiozender van het leger heeft later bekendgemaakt, dat generaal Phao zich heeft overgegeven.

Ook admiraal Oettasart heeft zich inmiddels bij het hoofdkwartier van het leger gemeld, aldus een bekendmaking van het leger. Ooettasart heeft de vlootstrijdkrachten aangemaand tot kalmte.

In gewoonlijk betrouwbare legerkringen is gezegd, dat de premier verzocht zal worden, af te treden en dat een coalitieregering zal worden gevormd.

Veldmaarschalk Sarit Tharanat is bij koninklijk decreet tot opperbevelhebber van leger, vloot en luchtmacht benoemd.

Veldmaarschalk Sarit heeft in een radioboodschap de buitenlanders in Bangkok verzekerd, dat alle maatregelen genomen zullen worden om hun levens en eigendommen te beschermen. Aan de Amerikaanse ambassadeur heeft hij laten weten, dat de pro-Westerse buitenlandse politiek van Thailand niet zal veranderen.

De 49-jarige Sarit heeft deelgenomen aan de staatsgreep van 1947 die veldmaarschalk Songgram aan het bewind bracht. Hij verleende in 1951 ook zijn medewerking aan het neerslaan van een opstand bij de vloot. In alle regeringen van Songgram is Sarit onderminister van defensie geweest. Hij is voorts directeur van 21 ondernemingen waaronder de Bank van Azië.

Pater Fr. van Waesberge O.P. 25 jaar geprofest

Morgen herdenkt pater Franciscus van Waesberge, prior van het Dominikanenklooster te Zwolle de dag, waarop hij vijfentwintig jaar geleden zijn professie heeft afgelegd. In 1931 trad hij in de orde der Dominikanen. Na zijn lectoraatsexamen studeerde hij sociologie te Tilburg en theologie te Nijmegen en legde hierin een doctoraal examen af. In 1946 werd hij magister van de fraters theologanten in het Albertinum. Hier gaf hij blijk van de bijzondere gave jonge mensen op te kunnen leiden in het religieuze leven. Om zijn grote bestuurstalenten werd hij in 1953 gekozen tot prior van het St-Thomas-klooster te Zwolle. Hij werd vaak in belangrijke kwesties geraadpleegd en om zijn bezonken oordeel zeer gewaardeerd.

„All men are created equal"

De gouverneur van Arkansas heeft met zijn houding in de affaire Little Rock al onnoemelijk veel kwaad gesticht. Hij heeft verklaard zijn troepen naar de school gestuurd te hebben om ordeverstoringen te voorkomen. Maar de orde had niet erger verstoord kunnen worden, dan nu gebeurd is tengevolge van het optreden van Faubus. De gouverneur heeft door zijn maatregelen en verklaringen de kleurlingen van Little Rock, van de staat Arkansas en van de Verenigde Staten beledigd. Hij heeft honderden soldaten laten uitrukken om een negental kinderen te beletten de voor hen aangewezen school te bezoeken. Die kinderen hadden niets misdaan. Zij hadden slechts een andere huidskleur dan de gouverneur van Arkansas, en daarom moest hen aan het verstand gebracht worden dat zij zich niet als de gelijken konden beschouwen van hun blanke leeftijdgenoten. Faubus en zijn soortgenoten zeggen dat zij de gelijke rechten van blanken en kleurlingen erkennen, maar tegelijk handhaven zij de rassenscheiding. En terecht heeft het Opperste Gerechtshof van de Verenigde Staten op 17 mei 1954 vastgesteld dat de gescheidenheid de gelijkheid uitsluit, en dat de segregatie in het onderwijs tegen de geest is van de Amerikaanse grondwet. En wordt niet in de aanhef van de onafhankelijkheidsverklaring van 1776 uitdrukkelijk vastgesteld dat „all men are created equal", dat zij van hun Schepper onvervreemdbare rechten hebben gekregen, en dat daartoe gerekend moeten worden „liberty and the pursuit of happiness"? Gouverneur Fabius zou de „Declaration of Independence" nog eens aandachtig moeten lezen, om zich vervolgens af te vragen in hoeverre zijn daden met dit eerbiedwaardige document te rijmen vallen.

Faubus heeft de broeiende tegenstellingen tussen blank en zwart voor zover die in het zuiden van de V.S. latent waren, door zijn provocerende actie doen opvlammen. Hij heeft haat gezaaid onder velen van zijn landgenoten, en hij heeft talloze weldenkende Amerikanen verdriet en ergernis bezorgd.

Een bijzonder kwalijk aspect van de hele affaire is dat er niet alleen in Amerika zelf, maar in de hele wereld over gesproken wordt, en dat de zaak het prestige van de Verenigde Staten in het buitenland geen goed doet. Dat „Little Rock" koren is op de molen van de Sovjet-propaganda is nog niet het ergste. Erger is dat de kwestie in de Amerikaanse stemming teweeg kan brengen, omdat men in het buitenland niet overal zal inzien dat het gebeurde allerminst typerend is voor de Amerikaanse mentaliteit in het algemeen. Het is voor niet-Amerikanen nu eenmaal niet gemakkelijk om de kwestie „Little Rock" in het juiste perspectief te zien.

De incidenten in de hoofdstad van Arkansas en die in een aantal andere zuidelijke plaatsen trekken de aandacht van de hele wereldpers. Zij leiden de aandacht af van wat er op het gebied van de integratie van het onderwijs in het zuiden van de V.S. al bereikt is. Sinds de historische gerechtelijke uitspraak van drie jaar geleden, zijn er nu al 710 zuidelijke schooldistricten met „gemengde" scholen; 170 meer dan vorig jaar! In de scholen waar vóór 1954 nog rassenscheiding bestond, zitten in totaal nu al 300.000 negerkinderen samen met blanke kinderen in dezelfde klaslokalen. Men kan opmerken dat dit niet anders is dan het hoort, maar voor velen in het zuiden van de V.S. is het moeilijk geweest zich van de oude traditionele opvattingen over de rassenscheiding los te maken. Met voldoening kan men dan ook constateren dat velen tenslotte tot een juist inzicht zijn gekomen. Vooral in die zuidelijke staten die aan de noordelijke en westelijke rand liggen alsmede in het District of Columbia, verloopt de integratie van het onderwijs vrij gunstig.

De burgemeester van Little Rock, Woodrow Mann, heeft dezer dagen een waar woord gesproken, toen hij verklaarde dat de houding van Faubus „herinnert aan een andere periode in onze geschiedenis, toen onverantwoordelijke lieden de natie in een tragische burgeroorlog stortten." Inderdaad tracht de gouverneur van Arkansas de klok terug te zetten. De emancipatie van de Amerikaanse neger kan niet meer tegengehouden worden.

Paters Möhlmann en Brenneker morgen 25 jaar geprofest

Willemstad. — Morgen herdenken de Paters Michael Möhlmann en Vitus Brenneker de dag waarop zij vijfentwintig jaar geleden hun professie aflegden. Hoewel beide Paters aan deze dag geen enkel officieel tintje wensen te geven en er dus ook geen feestviering plaats vindt of een receptie wordt gehouden, zal dit feit toch wel in intieme kring herdacht worden. Zowel in het Sint Elisabeth Hospitaal, waarover Pater Möhlmann sinds enkele dagen de directeursstaf zwaait, als in „Rustoord" van welke instelling Pater Brenneker rector-administrateur is, zal een kleine hartelijke viering plaats vinden, na de H. Mis van Dankbaarheid, die beide Paters in de kapel van hun huis zullen opdragen.

Hoewel wij de wens van beide Paters om aan de herdenking van de dag van hun zilveren professiefeest geen meerdere ruchtbaarheid te geven, moeten respecteren, kunnen wij toch niet nalaten hen vanaf deze plaats van harte te feliciteren en nog vele jaren van vruchtbare arbeid als zoon van Sint Dominicus toe te wensen. Dat wij beiden vanuit de kolommen van onze krant de hand tot gelukwens toesteken, heeft een bijzondere reden. Zowel Pater Möhlmann als Pater Brenneker hebben steeds getoond een zeer groot begrip te hebben voor de taak van hen, die trachten door journalistieke arbeid iets bij te dragen aan de verheffing van de gemeenschap, voor de gezondmaking waarvan wij allen verantwoordelijk zijn. Pater Möhlmann heeft jarenlang zelf journalistieke arbeid verricht. Hij kent het dagelijks gejacht en gesjouw om de krant met de sobere middelen waarover men beschikt, op tijd en zo actueel mogelijk gereed te krijgen uit eigen ondervinding. Hij heeft zich te gelegener tijd met een vaardige en puntige pen in de strijd der ideeën geworpen. Hij heeft geen gelegenheid voorbij laten gaan de krant te verdedigen tegen hen, die daarop wel kritiek hebben, doch er niets voor voelen ook zelf eens een helpende hand uit te strekken.

Hetzelfde kan gezegd worden van Pater Brenneker, de „Radio-Pater", zoals hij wijd en zijd bekend staat. Ook hij is pressminded als geen tweede. Ook hij heeft speciaal onze redaktie steeds met zijn practische en optimistische kijk op de dingen ter zijde gestaan. Wij hebben hem wel eens het „Thuisfront" genoemd, waarop onze Redaktie steeds weer kon terugvallen in een ogenblik van rustige bezinning te midden van de drukke jachtige gang van elke dag.

Daarvoor zijn wij beide Paters bijzonder dankbaar. En als wij hen ter gelegenheid van hun zilveren Professiefeest dan ook even op bijzondere wijze in het daglicht van de publiciteit stellen, is dit behalve om de schone mijlpaal die zij in hun Dominikaanse priesterleven bereikt hebben ook om het begrip dat zij steeds voor het moeilijke werk, van de journalist op de Nederlandse Antillen getoond hebben.

De landsverordening tot Wijziging van de Eilandenregeling Ned. Antillen

Willemstad. — In de Memorie van Antwoord op de Landsverordening tot wijziging van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen zegt de minister van algemene zaken het te betreuren, dat de beantwoording van het Voorlopig Verslag, hetwelk op 23 april jl. werd uitgebracht, geruime tijd heeft genomen. Dit was echter te wijten aan het feit, dat de voor de beantwoording benodigde gegevens eerst onlangs in zijn bezit kwamen. Uit de omstandigheid, dat het onderhavige ontwerp op 13 maart jl. aan de Staten werd aangeboden, mag uiteraard geconcludeerd worden, dat de Regering zich met de strekking daarvan had verenigd.

Aangezien overeenkomstig het bepaalde in artikel 53 der Staatsregeling ten behoeve van de Statenleden een regeling hunner schadeloosstelling in het leven was geroepen kwam het de Regering alleszins begrijpelijk voor, dat ten behoeve van de leden van de eilandsraad een voorziening werd beoogd van dezelfde aard, waartegen de huidige redactie van artikel 23 der Eilanden-regeling zich nochtans verzette. De Regering had dan ook tegen de voorziening geen bezwaar.

Ter rechtzetting van de opmerking als zou de Regering het ontwerp geruime tijd in beraad hebben gehouden, daarmede als het ware getuigende van twijfel ten aanzien van de juistheid van een eventuele indiening daarvan, wordt medegedeeld dat het desbetreffend verzoek van de zijde van het bestuurscollege van het eilandgebied Curaçao op 7 november 1956 werd ontvangen, waarna aan dit college werd verzocht om een nadere motivering, dewelke daarop werd ontvangen op 14 december daaraanvolgende.

Een ontwerp werd voorbereid, dat in de loop van de maand januari werd behandeld en toegezonden aan de Raad van Advies, welke Raad op 28 januari jl. advies uitbracht. Tegelijkertijd werd terzake overleg gepleegd met het bestuurscollege van het eilandgebied Aruba. Indiening van het ontwerp bij de Staten vond op 13 maart jl., zoals reeds hogergesteld, plaats.

Voor wat betreft het verzoek, ingelicht te mogen worden omtrent het aantal openbare- en afdelingsvergaderingen in 1956 door of vanwege de eilandsraden van de eilandgebieden Curaçao en Aruba gehouden moge de navolgende gegevens dienen.

Er bestaat geen bezwaar tegen, de bewoordingen van het nieuw voorgestelde artikel 23 in facultatieve zin te stellen. Terzake moge worden verwezen naar de nota van Wijzigingen.

Als maatstaf voor de aan het onderhavige ontwerp te verlenen terugwerkende kracht heeft gegolden het aantal openbare- en afdelingsvergaderingen, welke, in het bijzonder door of vanwege de eilandsraad van het eilandgebied Curaçao, werden gehouden. Dit aantal vormt een belangrijke factor ter bepaling van de omvang van de verrichtingen van de eilandsraadleden en zal diengevolge mede van grote invloed zijn op de door de raden vast te stellen schadeloosstelling.

Er is echter wel een nieuw punt, dat ondergetekende naar voren zou willen brengen. Aangezien het Statenlidmaatschap en het lidmaatschap van een eilandsraad compatibel is, zou de vaststelling van een schadeloosstelling bij eilandsverordening eventueel ten gevolge hebben dat de schadeloosstellingen als Statenlid en als lid van de eilandsraad cumuleren. Het wil de Regering voorkomen, dat, nu de onderwerpelijke voorziening aanhangig is, alsnog van de gelegenheid dient te worden gebruik gemaakt te stipuleren, dat het eilandsraadslid, dat Statenlid is, de schadeloosstelling, welke aan de eilandsraadsleden wordt toegekend, slechts vermag te genieten tot een derde gedeelte. Daarmede wordt alsdan een dezerzijds niet verantwoord geachte cumulatie expressis verbis gecoupeerd, waardoor een probleem voor de betrokken eilandsraden wordt weggenomen.

In de Nota van Wijzigingen is voor deze nieuwe zienswijze een tekst gegeven, welke ondergetekende de

	Aruba 1956	Aruba jan. — Juli 1957	Curaçao 1956	Curaçao jan. — juli 1957
openbare vergaderingen	9	1	10	7
afdelingsvergaderingen	7	2	12	4
vergaderingen commissie van overleg			13	4
vergaderingen brandweercommissie uit de eilandsraad			1	4
idem sportcommissie			16	8
idem beroepscommissie inzake huurauto- en autobusdiensten			5	3

Staten gaarne ter consideratie aanbeveelt.

Ten slotte wordt hierbij nog aangetekend, dat een voorziening zoals eventueel door de eilandsraden van de eilandgebieden Aruba en Curaçao na totstandkoming dezer landsverordening getroffen zal kunnen worden, ingevolge de artikelen 113 en 130 der Eilandenregeling voor de eilandsraadsleden van de eilandgebieden Bonaire en de Bovenwindse Eilanden slechts bij landsverordening mogelijk is. Doch dit is de Staten ongetwijfeld bekend.

JOHN JONKHOUT naar Nijmegen

Willemstad. — De heer John Jonkhout, die enige tijd geleden zijn gymnasiale studies aan het Canisiuscollege te Nijmegen voltooide, vertrekt met het ss. Rangitata" via Engeland naar Nederland, waar hij aan de R.K. Universiteit te Nijmegen rechten gaat studeren. Wij wensen de jeugdige student veel succes met zijn studie.

Belegging pensioengelden ambtenaren
12,42% in de NEDERLANDSE ANTILLEN belegd

Willemstad. — Wij ontlenen aan het Verslag en de bijlagen omtrent het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen, over het jaar 1956, het volgende:

BELEGGING

A. Algemeen.

De belegging was per 31 december 1956 als volgt samengesteld:

1. Effecten in dollars (boekwaarde)	f	34.100.621.77
2. Effecten in boliv.	„	628.040.—
	f	34.728.661.77
af: waarderingsreserve	„	201.581.43
	f	34.527.080.34
3. Effecten in N.A. guldens:		
a. Gouvernementsleningen	f	1.279.900.—
b. Lening eilandgebied Aruba	„	2.000.000.—
c. Pandbrieven	„	203.000.—
	„	3.482.900.—
4. Rechtstreekse lening in dollars	„	2.544.750.—
5. Hypotheken	„	1.803.213.56
	f	42.357.943.90

Het Fondsbestuur blijft doordrongen van de noodzaak, dat bij het beleggen der gelden een zo groot mogelijke risicospreiding dient te worden doorgevoerd.

In het verslagjaar werd tot een bedrag van f 2.000.000.— deelgenomen in een door het Eilandgebied Aruba uitgegeven 3% obligatielening.

Aangezien de Eilandgebieden Curaçao en Aruba in de komende jaren meer gelden voor kapitaalsuitgaven zullen gaan lenen, werd door het College van Commissarissen onder goedkeuring van de Raad van Ministers besloten ten hoogste 30% van het Fondskapitaal in de Nederlandse Antillen te beleggen.

Aangetekend dient hierbij te worden, dat de mogelijkheid niet is uitgesloten, dat bij eventuele liquidatie van obligaties t.b.v. deelname in Eilandleningen, beduidende verliezen zullen moeten worden genomen, daar juist gedurende het laatste jaar tengevolge van de stijging van de rentevoet op de internationale kapitaalmarkt tot pl.m. 5%, de koersen der in portefeuille zijnde obligaties, beduidend zijn gedaald.

Deelname in de overheidsleningen van de Nederlandse Antillen dient derhalve voldoende compensatie te bieden. Eventuele verliezen zullen onmiddellijk ten laste van het jaar waarin ze zijn geleden dienen te worden afgeschreven en niet ten laste van de vrije koersreserve, daar deze laatste slechts bedoeld is voor de resultaten van normale effecten transacties en niet van door de omstandigheden geforceerde verkopen.

Hierdoor betuig ik mijn welgemeende dank aan de Eerw. Zusters van het Gesticht voor Ouden van Dagen te Bonaire, in het bijzonder aan ZUSTER CORONA voor de liefdevolle verzorging van mijn moeder Mevr. de Wed.

ANA LEONOR DE JONGH
R.I.P.

gedurende haar verblijf aldaar.

Josefina de Jongh.

Met fles tegen oog geslagen

Willemstad. — Een vrouw deed aangifte van mishandeling contra een man die haar met een fles op het oog had geslagen waardoor zij een snijwond boven en onder het oog opliep. De man werd aangehouden en daar hij onder de invloed was werd hij ingesloten.

Misselijke grappen

Willemstad. — Gisteravond werd er van een publieke telefoon nabij Veeris om assistentie gevraagd. Toen de politie daar aankwam, bleek dat er niemand te vinden was die assistentie nodig had. Enige tijd daarna werd weer van dezelfde telefoon opgebeld en om assistentie gevraagd, daar aangekomen werd weer niemand aangetroffen, wel hoorde de patrouille jongens tussen de huizen praten en fluiten. Het komt nog al eens voor de laatste tijd, dat jongelui de politie voor niets laten uitrukken.

EMMASTAD

C. P. I. M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink, Beatrixlaan 7, Rio Canario tel: 3412
B. g. g. nad inl. tel: 2400

Materialen Afdeling:
J. J. van Kampen tel: 4326

C. S. M.

Rederij:
W. Punt. tel: 2580

Scheepsagentschap:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. Punt tel. 2580

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 H. van Kooy tel: 3643
G. Kreffer tel: 2498

Theater Asiento:
„That Certain Feeling"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

AGENDA

West-End.
„Deep in my Heart" 19.00 en 21.00 uur.

Roxy:
Meisjes in de gevaarlijke leeftijd. om 7.00 en 9.00 uur n.m.

Cinelandia
„Indestructible Man" 19.00 en 21.00 uur.

Caribe.
„The Outlaw Stallion" om 8.00 uur n.m.

CLUB J.P.F.
Hedenavond vergadering wijkcommissie en Bestuur, aanvang 20.30 uur.

Muziekvereniging Emmastad.
Platenprogramma in de Shell-Golg Club; aanvang 20.30 uur.

WIT-GELE KRUIS

Kantoor: tel. 23773
Nachtzuster: Zr. Yankey tel. 11442
Zuster Caprino tel. 23526
Zuster Veeris tel: 35747.

Regering kan gebruiksbelasting niet afschaffen

Willemstad. — In de Memorie van Toelichting op de Landsverordening tot wijziging van de Gebruiksbelastingverordening 1908, zegt de minister van financiën, dat reeds vele malen stemmen zijn opgegaan tot afschaffing van de gebruiksbelasting, Alhoewel ook de Regering tegenover zulk een afschaffing uiteraard zeer sympathiek staat, acht zij, gezien de toestand van 's Lands financiën, daartoe de tijd niet aangebroken.

Niettegenstaande het feit dat dit uiteraard toch een derving van inkomsten zal betekenen, meent de Regering echter wel te kunnen overgaan, voorlopig althans, tot verhoging van de grens van de belastbare huurwaarde waaronder geen belasting wordt geheven.

Door deze maatregel zullen vele kleine lieden niet meer in deze belasting worden aangeslagen, hetgeen voor dezen een verlichting van hun financiële toestand betekent.

Het onderhavige ontwerp dient om in het bovenstaande te voorzien.

Deze maatregel betekent een derving van inkomsten ten bedrage van rond ƒ 85.000.— voor Curaçao en rond ƒ 67.000.— voor Aruba, terwijl voor Bonaire een derving neerkomt op ƒ 2.500.— wanneer het onbelastbare maximum op ƒ 450.— wordt gesteld.

Met de bestuurscolleges der onderscheiden eilandgebieden werd terzake intensief overleg gepleegd.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Namens het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao, worden ten openbare verkoop aangeboden

DIVERSE MOTOROLIE SOORTEN VAN DE MAGAZIJNDIENST VAN D.O.W. ALHIER.

Schriftelijk bod in gesloten enveloppe (in linkerbovenhoek aangegeven „Verkoop incourante oliën") wordt ingewacht ten Bestuurskantore, Scharlooweg 35 vóór 26 September 1957 te 11 uur v.m.

De biljetten zullen op genoemde datum te 11.15 uur ten Bestuurskantore in het openbaar worden geopend.

Inlichtingen hieromtrent, zijn dagelijks op het kantoor van de Magazijndienst van de D.O.W. te verkrijgen. Alle inschrijvingen zijn onderworpen aan de verkoopsvoorwaarden welke op het kantoor van de Magazijndienst van D.O.W. ter inzage liggen.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H. de KIEWIT.

BEKENDMAKING

Wij brengen onder de aandacht van onze verbruikers, dat de rekeningen voor geleverde electrische energie over de maand **AUGUSTUS zonder uitzondering, uiterlijk de 24ste SEPTEMBER,** betaald moeten worden.

Na deze datum niet betaalde rekeningen zullen door ons worden geïncasseerd, verhoogd met een gulden incassokosten. Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun rekeningen te voldoen, teneinde zowel extra kosten als verbreking van de aansluiting op ons net te voorkomen.

N.V. OVERZEESE GAS- en ELECTRICITEITMAATSCHAPPIJ
ELECTRICITEITBEDRIJF CURACAO

Nog een aardig plaatje van het Internationaal Springconcours C.H.I.O. te Rotterdam. V.l.n.r. 1) mevr. H. Weygand (Duitsland) op Brilliant; 2) mevr. Springer (eveneens Duitsland) op Thyra en 3) Z.K.H. prins Bernhard op Arquebuse.

Wereldbank verstrekt SIAM lening van 66 miljoen dollar

Parijs. — De wereldbank heeft aan Siam een lening verstrekt tot het equivalent van 66 miljoen dollar voor de financiering van een omvangrijk project voor de opwekking van elektrische stroom en voor bevloeiingswerkzaamheden. Het betreft de tenuitvoerlegging van het Yanhee project, het grootste project dat ooit in Siam werd ondernomen. De lening van de bank is bestemd voor de financiering van de eerste fase van het project, dat onder meer de aanleg inhoudt van een dam in een rivier in het westen van Siam met een hoogte van ruim 100 meter.

De lening wordt verstrekt tegen een rente van 5 3/4 procent met inbegrip van de gebruikelijke commissie van 1 procent. De looptijd der lening bedraagt 25 jaar. De aflossing zal 15 oktober 1965 beginnen. De leningovereenkomst, welke werd besloten met het gezagsorgaan voor het Yanhee elektriciteitsproject wordt gegarandeerd door het koninkrijk Siam.

Sterfgevallen door kanker nemen in Engeland toe

Londen. — Volgens een statistisch overzicht voor 1955 bleef het aantal sterfgevallen als gevolg van kanker in Engeland toenemen. Kanker was, met uitzondering van ongelukken, de voornaamste doodsoorzaak bij kinderen en volwassenen tot 44 jaar. Wat de groep tussen 45 en 64 jaar betreft was het overlijden van een kwart der mannelijke een derde der vrouwelijke bevolking aan kanker te wijten.

Het saldo van W.-Duitsland in de E.B.U.

Frankfort. — Over augustus bedroeg het voordelige saldo van West-Duitsland in de EBU 280,8 miljoen dollar tegen een overschot van 180,3 miljoen dollar over juli, zo deelde de Deutsche Bundesbank mede. Het cumulatieve tegoed van West-Duitsland steeg daardoor tot 938,9 miljoen dollar aan het eind van augustus van 894 miljoen dollar eind juli. Volgens de bank is de toeneming van het Overschot het gevolg van de buitengewoon grote speculatieve toevloeiing van deviezen in de eerste drie weken van augustus. Uit voorlopige berichten over de ontwikkeling van de deviezenrekeningen van Duitse handelsbanken, die niet onder de EBU cijfers vallen, blijkt, dat het totale overschot in het EBU-gebied aanzienlijk kleiner is dan in de officiële cijfers tot uitdrukking kwam.

Lucratieve functie voor Adriaan Pelt

Geneve. — De Nederlander A. Pelt, die aan het eind van dit jaar aftreedt als directeur van het Europese bureau van de Ver. Naties in Geneve, is op de twaalfde plenaire vergadering van de wereldfederatie van V.N.-verenigingen gekozen tot secretaris-generaal van deze organisatie. Hij volgt als zodanig, met een salaris van 12.000 dollar per jaar plus onkosten, de Brit John Ennals op, die tien jaar secretaris-generaal is geweest.

Israel vraagt tegenmaatregelen van V.S. tegen agressie in Midden-Oosten

Washington. — Israël heeft de Verenigde Staten verzocht zo krachtig mogelijke maatregelen te nemen, om mogelijke aanvallers in het Midden-Oosten af te schrikken.

De Israëlische ambassadeur te Washington, Abba Eban, heeft verslaggevers medegedeeld, dat hij dit heeft verzocht in een bespreking, die hij dezer dagen met de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Foster Dulles heeft gehad.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst No. 34 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

A. Johan Atimadora, Yohmes Alfredo, Agusto Antonie, Ifena Antonie.
B. E. Boye, Aura Bartholomeus, B. Bos-Boering, B. Bos, K. Born, Relina Blaize, R. Bazuin, Hendrik Brown, Carlos Baumont.
C. Isidoro Quintero Cespedes, M. J. Cors, Cia. Ron Caribe de Curacao, Genoveva Cashimir, Bonifafacio Cicilia, Estella Cannes, Pascual Cicilia, Lucina Cabrera.
D. A. C. Sookannen Durjen, Ronny Dijk.
F. Eugene Francis, Ismaël Fecunda, Rene Jean Francois.
G. Gatica Giron, A. Da Costa Gomez, Mr. & Mrs. Gomez, Allan Gumbs, Shirley Gittens, Thomas De Graddes, Pormelina Guzman, N. R. Gabriels.
H. Candelaria Hernandez, Mario Herrera, Egtbert Hendrikus, Rina Hernandez, R. v.d. Hoek, J. L. Heerenveen(2), A. J. van Heeswijk, P. C. Hooghoudt, J. Hein, Lowenthal Helena, Ojeese Hodge, J. C. van der Horst.
I. Irene Restanrant(2).
J. Edward Jacobs, Nathaniel Jacobs, Moses James, Theresa John, Charlotte Jones, Isistra Janga, Hilderd Joseph.
K. W. F. Koenen, B. C. Kool, Jet Kraanberg, Guillermo O. Kleinmoedig, Hendrika Kook, C. Koenraad.
L. Noel Lake, Belmira Loepstock.
M. Frere Maria L, Anecita Meyer, Bernardo Maduro, Edgar Calvin Murray, Gloria Mills, Luisa Martus, J. A. Maxwell, Laurens Martina, Juan Manuel Martinez.
N. V. Nardire, R. Nahar(2).
O. Herman Olarte (2).
P. Maturine Peter, Zenthie E. Phillip, fam. Provende, H. Pieters, Carla Parisius.
R. Lillian Richardson, S. Rosman(2) John Raumain, Nadine Roberts David Rodgers.
S. Clara Schoop, B. W. Sleeswijk Adelina St. Jago, Clara Silberi A. Th. Ph. I. Sedee, J. Sykens fam. Schouten, R. N. da Silva, Anna Sweeney, Jacl. U-A-Sai, Eurriete Schotborgh, Osca Wolter St Jago.
V. R. Visser, J. van Veen.
W. Josephine Williams, fam. Weistiad, W. A. de Wolf(2), Noris de Windt.

DRUKWERKEN.

A. A. Altepost(2).
B. L. Ph. Boersma, W. J. Ph. uit de Bos, B. Bos(3), B. L. Boerop Jr. B. Bos.
C. H. K. Coll(2).
D. A. van Dam van Esso, H. J. van Dam(2).
E. W. Eddine, W. H. Evers.
F. C. Fanoni.
G. Mevr. Provence v. Goethem, D. Gomes, Eni Gorsira, F. A. Grimm, H. van Giffen.
H. Federico Abdul Hamid, W. Hesse, J. Heerenveen, Arnold Hinds.
K. H. de Kom, H. J. Joeman, Messrs. Kannreuther & Co.
L. J. v. Lier, Ivinia Lamontagne.
P. Jose C. Pinto, R. S. Phillips, C. Parusius, C. P. Parisius, Miquel A. S. Paez.
R. David L. Rodgiers.
S. F. E. Sjak-Shie, Robert Schouten, Pearle A. St. Louis, Anastasia Simmons, Hans Joachim Schlath, Robert Schouten, T. Swaters-Heroma.
T. Otavia Thomas.
V. Fam. Visser.
W. G. J. M. v.d. Wouw, J. Wiersma.

POSTPAKKETTEN.

O. Clamen Octave.

AANGETEKENDE STUKKEN.

A. I. R. Mau Asam, J. A. Abraham.
B. Luisa Leon Boom, Yala Bekerman.
C. L. Chapman, Maria Ofelia Conde.
D. H. E. Dulder, E. Daal, Sr. Daantje, Jan Doran.
E. Nicolaas Evertsz, S. S. Espinosa.
F. Alfred A. Forster, E. Funes, A. A. Forster.
G. A. A. Gumbs, F. Girigorie, Lucila Gregoria, Jeanne Graaf.
H. Alejandro Willem v.d. Hansz, E. R. Hart, J. A. v. Hal, Lam Jo Hing, H. P. Harms, J. Chr. van Hoop, Hertha Henriquez.
J. E. H. A. Jacobus, W. T. de Jongh.
K. Jan Kroon.
L. Clemencia A. de Latma, V. Lambertina, F. Leito, L. H. Landberg, D. P. Leito, C. M. Lanoy.
M. Julia Manuela, Vicente P. Martina, Carmen Martina, W. Maat, Stephen Macaulay, A. J. Mamber, T. Matrona, Cornelia Mercelina, Max Meeris.
N. Selma Neuman.
O. Jesus R. Ortega.
P. J. P. C. Parisius, E. E. J. Puriel-Duvant, A. E., Panneflek, R. Pardo, J. R. Pimentel, E. Panneflek, Consuelo Petrona, S. I. Pinedo.
R. J. A. Richardson, Sr. Reina, J. Rosco.
S. Francelina Soliano, Daizy A. Samuel, H. A. Sneper, Leonard G. A. Symister, Lewis Th. A. Scoop.
T. L. F. Thode, Joyce Avis Thomas, Anton J. Theeboom.
V. Sr. de Vries, A. H. Vitters, Wilfrido T. Valerian.
W. B. Wever.

Nagekomen giften Rode-Kruis

Werkspoor N.V.	ƒ 250,—
Van der Kwast Constr. Co.	„ 100,—
Baardse Trading	„ 100,—

De oplichter in valse traveller-cheques, die ook in Nederland zijn slag heeft weten te slaan, is in Parijs gearresteerd. Het is de Portugees Costa Cabral, 25 jaar oud, die in hechtenis is genomen na in West-Europa voor ongeveer ƒ 270.000 aan valse traveller-cheques te hebben omgewisseld. Links de oplichter met bril, rechts zonder.

„De wil van het kind mag niet worden gebroken"

BENDEN van opgroeiende jongens terroriseren wijken in New York

Zestienjarige kapitein: „Ik ben een goed plannenmaker en een dito minnaar"

(Van een bijzondere correspondent)

Het straffen van een kind wordt in Amerika zoveel mogelijk vermeden. Ook in het gezin. Ik zag eens een kleine jongen tot tweemaal toe een broodmes naar zijn vader gooien. Vader noch moeder bestrafte het kind, ze zeiden alleen mild: „Maar Jantje...... een mes is gevaarlijk......" Deze zachtaardigheid vindt zijn oorzaak in de opvatting, dat „de wil van het kind niet mag worden gebroken"; het zou zijn zelfvertrouwen onherstelbare schade kunnen doen. Deze opvatting heeft tot gevolg, dat Amerikaanse kinderen inderdaad een enorm zelfvertrouwen hebben, maar ook...... dat zij menen alles te mogen. Een andere opvatting die de groei naar een harmonische persoonlijkheid verhindert, is de algemeen heersende idee, dat kinderen tot elke prijs een gevoel van „security", van veiligheid, geborgenheid en zekerheid moet worden gegeven. Vandaar dat ze met zijden handschoentjes worden aangepakt. Ik ken een moeder, die haar jongste zoontje niet naar de bewaarschool wil sturen, omdat hij „niet houdt van andere kinderen"; om nu de „schok" van de school zo lang mogelijk voor hem uit te stellen tot hij zich voldoende „secure" zal voelen, blijft zoonlief thuis aan moeders rokken hangen.

Over het algemeen wordt in Amerika zo ontzaglijk veel voor kinderen gedaan, staan zij dermate in het middelpunt, wordt hun zoveel „security" gegeven en worden omwille daarvan allerlei teleurstellingen en moeilijkheden van hen weggehouden, dat wanneer het kind volwassen wordt, het dikwijls niet is opgewassen tegen de moeilijkheden van het leven. Hoewel men het zich niet bewust is, zit er iets wreeds in deze te grote bescherming. De kinderen wordt namelijk de kans ontnomen, geleidelijk aan een weerstand tegen moeilijkheden te ontwikkelen. Al dat hartelijke toegeven misleidt hen en ze weten zich later in vele gevallen zo slecht te helpen, dat men in psychiatrische bureaus en inrichtingen voor geesteszieken de handen vol aan hen heeft.

Het is geen wonder dat door een dergelijke opvoeding de kinderen, die bovendien zo vroeg mogelijk zelfstandig worden gemaakt (hetgeen ook wat gemakkelijker is voor de ouders), niet gezeglijk zijn. Hun respect voor gezag is niet bijzonder groot. Nu heeft de jeugd in achterbuurten eigenlijk in het geheel geen reden om respect voor de gezinsautoriteit te hebben: deze kinderen leven hun eigen leven met elkaar op straat. In New York is de situatie echtehr zo, dat een wijk waarin beter gesitueerde families wonen, zijstraten kan hebben, welke achterbuurten zijn. Het leven in deze wijken wordt veelal een gevaarlijke aangelegenheid door de benden, ofwel de goed georganiseerde „gangs". Ze bestaan uit opgroeiende jongens van veertien tot achttien jaar. Elke bende beweegt zich strikt op eigen terrein, dat een bepaald aantal straten en huizenblokken omvat. Als de leden van een andere bende er een voet in zetten, is er meteen oorlog. Gevochten wordt ook als het lid van de ene bende een oogje werpt op het meisje van het lid van een andere bende. De meeste benden hebben hun eigen soort van „costume". Er is bijvoorbeeld eens een verschrikkelijk gevecht geweest, omdat jongens van een bende dezelfde leren jasjes droegen, die tot het kenmerk van een andere bende behoorden.

Een jongen, die in zulk een gemengde buurt terecht komt en van een economisch vrij goed gesitueerde familie is, kan zich niettemin aansluiten bij een bende, omdat hij met de leden voortdurend in school, in winkels en op straat te maken krijgt. Sluit hij zich aan, dan krijgt hij de bescherming van zijn bende: doet hij dat niet, dan kan het gebeuren, dat men hem terroriseert. Een bendelid zal het bijvoorbeeld in zijn hoofd kunnen krijgen zo een jongen op school of op straat geld af te persen, onder bedreiging dat hij anders „de bende achter zich aan zal krijgen". Aldus komen ouders er toe hun kinderen geld voor afpersingen te geven en hun zelfs toe te staan wapens te dragen, opdat ze zich kunnen verdedigen.

Vele van die bendeleden zijn niet gesteld op vechten of op het dragen van wapenen, maar zij worden tot het een zowel als het ander dikwijls gedwongen door de leiders van de benden, die meestal de delinquenten zijn. Weigert een bendelid te vechten, dan kan hij rekenen op wraak. Het is een vaste bende-traditie om schoolwerk te verachten: wie op school een eervolle vermelding krijgt stelt zich aan verbanning bloot of wordt uitgejouwd: men is een „lafaard" wanneer men zich op school inspant. Benden variëren natuurlijk in hun graad van gevaarlijkheid. Sommige maken het leven voor de hele buurt ondraaglijk en breken in, vallen volwassenen aan, en dergelijke; andere vechten alleen „als het nodig is". Maar wanneer één bendelid maar beledigd is door deze of gene, dan voelt de hele bende zich direct geroepen om wraak te nemen. En daar er wel 30 of 40 leden tot zulk een bende kunnen horen, kan men zich voorstellen hoeveel wraak er moet worden genomen...

Twee verslaggevers van „The New York Post" hebben onlangs drie leiders van een bende: de eerste en tweede kapitein en de aanvoerder (war lord) voor een vraaggesprek uitgenodigd met de belofte dat hun namen geheim zouden worden gehouden. Hieronder volgen enkele uitlatingen van die leiders. De aanvoerder die heel goed weet, dat zijn leven bedreigd wordt door andere benden, zegt: „Ik ben niet bang om gedood te worden. Als dat gebeurt, weet ik dat de bende mij zal wreken" (ook met moord). De eerste kapitein is zestien jaar, draagt een medaille om zijn hals, is een zoon van welgestelde Ierse ouders, die bovendien katholiek zijn, zonder dat hij hier echter enige consequentie uit trekt. „Mijn ouders zijn godsdienstig," zegt hij. „Dus ga ik 's zondags naar de kerk...

Zijn ouders weten echter niet dat hij lid van een bende is. Hij draagt een leren riem waarop staat: Kapt. Bill, en de naam van zijn bende. Hun bende is in principe „defensief", de kapitein draagt zelfs geen wapens, hij vecht het uit met zijn vuisten (vrij zeldzaam), maar hij schijnt ook het intellect van de troep te zijn „Ik ben een goede plannenmaker en een goede minnaar," zegt hij. (Al deze jongens hebben meisjes). Hij legt uit dat hij goed is in het organiseren van drink- en danspartijen in de huizen van bendeleden wier ouders afwezig zijn. De aanvoerder zegt daarop: „Drinken komt bij mij vóór meisjes. Ik drink alleen bier. Wel was ik een keer in het hospitaal; ze hebben toen mijn maag uitgepompt omdat ik in vijf minuten een literfles (precies: 1.136 liter) whiskey had leeggedronken. Maar sinds die tijd drink ik alleen bier. Ten hoogste twaalf blikjes, ten minste drie blikjes."

Deze zelfde aanvoerder bewaakt zijn jongere broer als een schat. „Ik bracht hem naar mijn vader en zei: als je wilt dat je vermoord wordt moet je hem in het park laten rondlopen". Hij is n.l. bang, dat een andere bende op hem wraak zal nemen, door zijn jongere broer te molesteren. Deze broer is geen lid van de bende. „Hij is daarvoor niet wild genoeg. Je moet wat wild zijn om tot een bende te horen. Maar je moet in benden leven in New York. Alleen ben je in onze buurt niet veilig. Wij beschermen de buurt... We vechten niet om te vechten." Alle drie leiders zijn het er over eens, dat ze niet zouden willen dat hun kinderen lid van een bende waren. „Voor ons is het te laat, wij zijn in deze buurt opgegroeid..." Op de vraag wat ze zouden doen, wanneer hun kinderen toch lid van een bende waren, luidt het antwoord: „Ik zou verhuizen. Naar een goede buurt, waar geen bende is..." De tweede kapitein, die voor aanranding is aangeklaagd, zegt: „Een kind dat bij de bende hoort, luistert niet naar zijn ouders."

Men begrijpt dat er een machtige politie-organisatie nodig is om deze benden uit te roeien. Maar zover zal het wel nooit kunnen komen. Een senaatscommissie welke onlangs een rapport over jeugdige delinquenten heeft samengesteld, kwam tot de conclusie dat, tenzij maatregelen worden genomen om misdadigheid te voorkomen, meer dan een miljoen kinderen in 1965 voor het gerecht zullen worden gebracht. (In 1956 kwamen 530.000 kinderen voor de rechter). De commissie concludeerde tevens dat alleen een beter gezinsleven misdadigheid vermag te voorkomen. Want, zo zegt het rapport, voor elk delinquent kind in een achterbuurt kan men een misdadig kind in een goede familie vinden. En daarom beveelt het rapport in eerste instantie opvoeding van de ouders aan....

Het Amerikaanse kind wordt te zachtzinnig opgevoed

Zij zijn nog jong, deze Amerikanen, maar desondanks heuse misdadigers, die door de politie worden opgebracht.

Polen zouden Chroesjtsjef als gijzelaar gevangen genomen hebben

Parijs. — Twee Franse parlementsleden hebben in een artikel in het conservatieve blad Paris-Presse gezegd, dat in Polen een verhaal de ronde doet, volgens hetwelk de Poolse leiders in oktober van vorig jaar de eerste secretaris van de communistische partij, Chroestsjef, als gijzelaar gevangen hebben gehouden. Als Russische strijdkrachten in de Poolse oktober-revolutie van vorig jaar zouden hebben ingegrepen, zou Chroestsjef zijn doodgeschoten.

De beide parlementsleden, Lipkowski en July, deelden verder mee, dat volgens sommigen de eerste secretaris van de Poolse communistische partij, Gomulka, Chroestsjef met een revolver heeft bedreigd. hebben Chroesjtsjef en de andere Russische leiders de Poolse voorwaarden aangenomen, zo wordt gezegd. Volgens Lipkowski en July heeft iedereen, met wie zij in Polen hebben gesproken, hun een dergelijk verhaal verteld. Ook als deze „legende van oktober" niet historisch juist is, maar het gehele Poolse volk aanneemt, dat het verhaal waar is, is dit op zichzelf een politiek feit, aldus het artikel in „Paris-Presse".

„Grote oude man" van Durban overleden

Durban. — Hugh Fraser, de oudste gordon hooglander in de wereld en de „grote oude man" van Durban, is op de leeftijd van 104 jaar in het Addington ziekenhuis aldaar gestorven. Hij werd in Port Mahomack in Schotland geboren en vocht met zijn befaamde regiment bij Rorkes Drift en Ulundi gedurende de Zoeloe-oorlog in 1879, waar Prins Louis Napoleon, de laatste telg uit het geslacht Bonaparte, sneuvelde.

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR

7—46 Inderdaad ziet Eric enkele kleine figuurtjes haastig de wijk nemen achter de rotsen. Hij vindt dit merkwaardig genoeg, om voorzorgsmaatregelen te nemen. Astara, zijn hond Wolf en het merendeel van zijn krijgers worden ter bewaking bij de boot achtergelaten, waarna hij zich met de overigen, stevig bewapend, naar het dorp begeeft. Svein nodigt de Bard dreigend uit, mee te gaan, hetgeen deze met een donkere blik op de Sakser doet, hoewel het duidelijk is, dat hij liever bij de boot gebleven was. Een kort onderzoek overtuigt hen, dat er geen levende ziel meer in de nederzetting is. De Bard bezweert hen terug te keren, maar zij zetten de tocht voort in de richting, waarin zij de bewoners hebben zien verdwijnen, Svein loopt als een waakhond aan de zijde van de Bard. Na enige tijd bereiken zij de top van een begroeide heuvel en daar zien zij een eindweegs verder beneden een groepje mensen— vermoedelijk de dorpbewoners— bijeen staan. Een tweewielig, met twee paarden bespannen wagentje, staat enigzins terzijde. „Wat voeren die daar nu uit?" mompelt Halfra verwonderd. „Ze graven een kuil". Het merkwaardigste is, dat, hoewel het volk daar beneden toch met hun aanwezigheid bekend moet zijn er in het geheel geen aandacht aan hen geschonken wordt. Zij gaan gewoon met hun werkzaamheden door. Het is duidelijk merkbaar, dat de Bard op hete kolen staat en maar het liefst de benen zou nemen. Doch Svein, die door dit zonderlinge gedrag hoe langer hoe argwanender wordt, geeft hem daar de kans niet toe. Op een teken van Eric dalen de Noren de helling af. Zij hebben echter nauwelijks tien passen afgelegd, of een vijandige stem snauwt hun toe: „Wie zijt ge vreemdelingen, dat ge het waagt het volk van Fiatach bij een begrafenis te storen!" Dreigend duiken links en rechts krijgers uit de struiken op.

NOBELPRIJS voor VLEKKEN

Het jongetje dat zat te suffen

Vloeipapier speelt het spel

(Van een bijzondere correspondent)

Een opengeslagen schoolschrift, met een keurig geschreven bladzijde — en, o onheil, een grote zwarte inktvlek! En dan — als door een onzichtbare reuzenhand gezet — een driftige rode streep dwars door het werk en een vette één er onder . . . .

Een geleerde mijnheer vertelde mij eens, hoe hij 's nachts altijd van zo'n jeugdervaring droomde, telkens als hij overdag ergens zwaar mee in de knoop had gezeten.

Hij vertelde het in alle argeloosheid, zonder erbij te bedenken, dat hij daarmee de geheime roerselen van zijn ziel prijs gaf.

Die vlek in zijn schrift had hem in zijn jeugd een psychisch trauma bezorgd.

Was dat nu nodig geweest? Ja zeker, hij had de vlek kunnen afvloeien met een stuk vloeipapier — maar ook dat zou hem voor zijn werk geen tien opgeleverd hebben.

En toch zitten er mogelijkheden in inktvlekken en vlekken in het algemeen. De gevreesde en geminachte vlek is nog wel tot iets goeds in staat. En dat is niet alleen de schrijvers van boekjes over „Hoe verwijder ik die vlek?", en van artikelen als het onderhavige aan een onderwerp helpen. Neen, er zitten mogelijkheden in, zo groot, dat ze tot bekendheid en roem kunnen leiden, ja zelfs tot de glorie van een Nobelprijs.

Zowat in dezelfde tijd dat de geleerde meneer van zoëven in zijn schrift had geknoeid — in de jaren 1894, '95 ongeveer — zat er ergens in Zwitserland een jongetje op de schoolbanken, die van zijn kameraden de naam Hermann Klodder had gekregen. Het was, zoals men dat tussen de schoolmuren zegt, een „vies jongetje". Het was een groot vlekkenmaker voor den Heer, maar dat vlekken maken gebeurde niet uit onhandigheid. Het was voor hem een middel om het leven op de schoolbanken draaglijk te maken. Want hij verveelde zich en vond de uitgebreide vertogen van zijn klasse-onderwijzer verschrikkelijk langdradig.

Een vlek was dan voor hem het bootje, waarmee hij de overtocht naar het altijd boeiende land van de fantasie kon maken.

Een fikse inktmop op een stuk papier dat hij vooraf in tweeën had gevouwen, een vingertop in de zwart-spiegelende vloeistof om die uit te wrijven, de tweede helft dichtgeklapt en op de eerste gedrukt, en als hij het papier dan weer open vouwde, had hij een pracht van een grillige symmetrische figuur, vol geheimzinnige mogelijkheden. En terwijl de eindeloze woordenstroom van de onderwijzer zacht kabbelend over zijn hoofd heenvloeide, speelde zijn fantasie een wild spel met de wonderlijke figuren en trachtte te raden, wat zij wel voorstelde, een paar grimmige leeuwen, een vreemdsoortige vlinder, twee vechtjassen, die mekaar te lijf gingen of iets dergelijks.

Als de onderwijzer het spelletje ontdekte vielen er schampere woorden, knoeierij, je tijd verbeuzelen, en wat er zoal nog meer gezegd wordt tegen een jongetje dat uit het gareel springt en zijn tijd zit te verdoen met dromen en staren.

Maar zat de kleine Hermann zijn tijd wel te verdoen? Daar had hij zelf nog geen antwoord op kunnen geven. Vijf en twintig jaar later evenwel, in 1920, verscheen er een boek van de psychiater Hermann Rohrschach, in zijn jeugd Hermann Klodder, waarin deze een nieuwe methode voor het verrichten van een psychologische test uiteenzette.

Bij die methode maakte hij gebruik van een aantal afbeeldingen, waarvan de proefpersonen moesten vertellen, wat zij meenden dat ze voorstelden. Die afbeeldingen waren niets anders dan de geliefde inktklodders uit zijn jeugd!

Zijn methode — de Rohrschach-test — maakte grote opgang en bracht hem naam en bekendheid.

Nu wij het toch over de schoolbanken hebben, nog iets over vlekken in vloeipapier.

Met een beetje overdrijving kunnen we zeggen, dat zij twee serieuze onderzoekers aan een Nobelprijs geholpen hebben. Ongetwijfeld een prestatie.

Er zal wel niemand de schoolbanken verlaten hebben zonder dat hij eens een grote inktklodder heeft laten opzuigen door een hoekpunt van een stuk vloeipapier. Later, als de inkt was opgedroogd, zal hij gezien hebben dat de inktvlek nog omgeven was door een bredere bijna ongekleurde vochtrand. Dat bracht hem dan ongeweten dicht in de buurt van wat de chromatografie genoemd pleegt te worden.

Misschien was die vlek wel eens ooit ontstaan doordat hij flink aan het knoeien was geweest en een paar restantjes rode, groene en blauwe inkt door een had gemengd. In dat geval zal hij aan het vloeipapier iets merkwaardigs geconstateerd hebben. Nadat het verzadigd was, zag hij een rij kringen en netjes van elkaar gescheiden tinten. De absorptie door het vloeipapier was selectief en ze had geleid tot een scheiding van de diverse kleuren uit het inktmengsel. Een snelle, eenvoudige bepaling van de samenstelling van de vloeistof is geworden.

Deze chromatografische analyse is al meer dan een eeuw geleden bij toeval ontdekt. Maar toen kort was zij niet veel meer dan een aardigheidje gebleven, waarmee slechts enkelen iets nuttigs wisten te doen. In 1850 analyseerde F. Runge mengsels van kleurstoffen met behulp van vloeipapier. In 1897 bracht de Amerikaanse chemicus Day een verwante methode te pas bij de zuivering van aardolie en in 1906 gaf de Poolse botanicus Mikhail Tswett een publicatie in het licht over de chromatografie.

Tswett had een reageerbuisje gevuld met fijn krijtpoeder. Vervolgens maakte hij een papje van spinaziebladeren en goot daarop een oplosmiddel. De groene bladkleurstof, de chlorofyl, werd geheel door het oplosmiddel opgenomen.

Nu schonk hij de oplossing uit op het krijt en zag hoe het er langzaam doorheen sijpelde. Maar de kleurstof werd door de bovenste laag van het poreuze krijt geabsorbeerd en zij was te zien als een intens gekleurde groene band, terwijl het van kleurstof gezuiverde oplosmiddel zelf dieper doorsijpelde.

Nu deed Tswett iets, dat tot een merkwaardige ontdekking leidde. Hij goot nu zuiver oplosmiddel op het krijt en zag, hoe de kleurstrook al maar breder werd en hoe er ten leste een stel scherp onderscheiden banden ontstonden. En wel banden, die verschillend van kleur bleken te zijn, groene, en gele namelijk.

Een interessante ontdekking, want zij vertelde hem, dat de groene bladkleurstof van de planten, de chlorofyl, niet een enkelvoudig, maar een samengestelde karakter had en uit meerdere kleurstoffen, gele en groene, bestond. Het verschil tussen de mate waarin het poreuze krijt de ene en de andere kleurstof uit het mengsel absorbeerde, was de oorzaak, dat de enkele band uit de aanvang tot aparte banden gescheiden werd. Tswett had dus een zeer eenvoudige methode gevonden om hen te scheiden en het mengsel te analyseren.

Enkele jaren vóór de tweede wereldoorlog begon deze chromatografie plotseling een grote vlucht te nemen en op het ogenblik is ze een zeer belangrijke techniek in de chemische laboratoria.

Tot die snelle ontwikkeling hebben ook de uitzonderlijke behoeften van de atoomindustrie het hunne bijgedragen.

Overigens, niet alleen de biologen, die zich bezig hielden met vitaminen en hormonen, maar ook de biologen die in de verschijning van de eerste antibiotica, zoals de penicilline b.v., geïnteresseerd waren en die voor zeer delicate chemische analyses kwamen te staan, hebben met succes een beroep op de chromatografie gedaan.

Twee onderzoekers, Martin en Synge, dankten er in 1952 zelfs de Nobelprijs aan.

Zij hielden zich bezig met het chemisch onderzoek van verschillende soorten wol. Door behandeling van de wol met een zuur konden zij de aminozuren, waaruit de wol was opgebouwd, vrij maken. Om dit zeer gecompliceerde mengsel van aminozuren te analyseren, daarvoor schoot de gewone chromatografie helaas te kort. De aminozuren werden door het krijt vrijwel niet geabsorbeerd.

Maar zij wisten een geniale greep te doen. Zij vervingen het krijt, zoals Tswett het had gebruikt, door silicagel, een stof die in water sterk opzwelt. En nu kregen ze weer de bekende ringen in het reageerbuisje.

Hun schooljaren indachtig — wie zal het zeggen — gingen zij nu beproeven of vloeipapier misschien méér dan krijt bereid was het spel te spelen. En het werd een eclatant succes. De kringen die ook in het vloeipapier ontstonden wezen op de scheiding van de verschillende stoffen, die nu gemakkelijk geanalyseerd konden worden.

Het grote voordeel is, dat een zeer geringe hoeveelheid van de te onderzoeken stof een resultaat geeft; één enkele druppel is al voldoende.

En zo kregen de vlekken in het vloeipapier een arbeidsveld dat zich uitstrekt van de penicilline tot de transuranen.

Waarom zoveel bezwaar tegen voorschriften?

Moraal niet alleen een kwestie van wet

ONTWIKKELING VAN PERSOONLIJKHEID

Geloof en leven

Dat de moderne mens niet veel van gezag moet hebben is een algemeen bekend feit. Voor de gewone man is dat vanzelfsprekend, omdat hij de nodige onaangename ervaringen heeft opgedaan met een opgedrongen, dictatoriaal, gezag tijdens de laatste wereldoorlog, om maar één voorbeeld te noemen. Toch liggen de eigenlijke oorzaken van de tegenwoordige gezagscrisis veel dieper. Het is niet onze bedoeling daar verder op in te gaan. Het zij voldoende aan het feit te hebben herinnerd.

Men hoeft zich natuurlijk niet erover te verbazen, dat diezelfde mentaliteit ook tot uiting komt ten aanzien van de Kerk, ja zelfs tegenover God. En wel omdat men God en Kerk uitsluitend ziet als autoriteiten, die ons geboden en verboden opleggen. Al die plichten voelt men maar als een lastige belemmering van zijn vrijheid; ze roepen de onaangename voorstelling van dwang op.

Wie zó denkt komt langzamerhand tot uitgesproken verzet. Wat de Kerk betreft, en ook ten opzichte van God, treden dan op de duur onverschilligheid en afkeer op, met als gevolg onkerkelijkheid en geloofsafval. Dit is, in grote lijnen, één aspect van de hedendaagse godsdienstige achteruitgang, die voor niemand meer een geheim is.

Daarom lijkt het ons nuttig er op te wijzen, dat aan een dergelijke wijze van denken en een dergelijke houding een ernstig misverstand ten grondslag ligt. Men kan hierover natuurlijk lang en diepzinnig praten. Ons is het hier alleen om de hoofdzaak te doen.

Wij stellen dan de algemeen aanvaarde waarheid voorop, dat elke mens streeft naar vooruitgang. Ook al is men zich dat niet bewust, in eerste instantie is dit streven gericht op de ontwikkeling en groei van zijn menselijkheid, zijn persoon. Men voelt dat eenvoudig als een plicht, die ieder in zijn binnenste aanwezig voelt, en die gedeeltelijk uit ons zelf voortkomt, gedeeltelijk — of liever in hoofdzaak — uit God. In feite bestaat dat plichtsgevoel in het geheel van de eisen, die onze natuur stelt met het oog op het bereiken van haar doel. Zowel voor de afzonderlijke mens als voor de mens-in-gemeenschap zijn er, om vele redenen, wetten en voorschriften nodig, omdat zij een minimum van moreel leven garanderen. Dat ontkent geen zinnig mens.

De grote vraag waar het om gaat, is nu, of de wet het hele morele leven uitmaakt. Is de plicht alléén het fundament van de moraal? Men zegt wel — terecht overigens — dat het onze eerste plicht is, te geloven aan de plicht, maar desondanks blijft de vraag bestaan of wij het wezen van de moraal in de plicht, in de wet moeten zoeken. Zeer zeker niet. Er is n.l. veel meer. Als wij ons geweten eens nauwkeurig nagaan en trachten te begrijpen, waar ons plichtsgevoel vandaan komt, dan ontdekken wij, dat dit een natuurgegeven is, dat van de Schepper vandaan komt en dat gericht is op de voltooiing van ons wezen in individueel en sociaal opzicht. Zo komen wij al aanstonds tot de overtuiging, dat die plicht geen dwang mag genoemd worden, maar een streven naar vooruitgang. De plicht is derhalve niets anders dan een eis van onze natuur, die naar „beter" streeft. Iedereen voelt dan ook, dat, hoe fijner zijn gevoel voor het beter-worden ontwikkeld is, hij des te meer verplichtingen erkent. Hoe beter men het met zich zelf meent, hoe meer eisen men aan zijn gedrag stelt overeenkomstig zijn opvattingen van goedzijn, die men heel vanzelfsprekend dan in de vorm van regels en plichten formuleert. De meeste mensen komen er echter uit zich zelf niet toe zich op die manier uit eigen innerlijke drang te „binden". Zij moeten geholpen worden van buiten-af en wel door wetten en voorschriften, die, en dat mogen wij niet vergeten, bedoeld zijn voor hun welzijn. Het zou natuurlijk een ideaal zijn, als ieder uit zich zelf voldoende zelfbeheersing kon opbrengen om echt „vrij" te worden. De zondeval heeft dat nu eenmaal onmogelijk gemaakt. Maar desondanks blijft er nog een ander ideaal, dat wel tot op zekere hoogte te verwezenlijken is, n.l. geweten, plicht en wet in het juiste licht te zien.

De plicht immers geeft eerst echte zin aan het leven, doet ons pas de ernst ervan begrijpen. Wie God en Kerk alleen ziet als bevelende en verbiedende autoriteiten in plaats van als de bron van alle waarden en van de liefde, mist de kans in de belangrijkste dingen van het leven geholpen te worden.

Welbegrepen eigenbelang en echte liefde, in de zin van innerlijke ontplooiing en vreugde eisen eenvoudig, dat wij wetten en voorschriften als onze plicht erkennen. En die plicht moeten wij zelfs liefhebben. Dàn pas is het goed met ons gesteld. In een van haar officiële gebeden vraagt de Kerk dan ook, dat God ons moge leren, dat wat Hij beveelt, lief te hebben. Het lijkt een tegenspraak, maar dat is het allerminst. Is het niet zó, dat wij pas ergens voor „warm lopen" als wij ervan overtuigd zijn, dat het goed voor ons is? En leggen wij ons dan niet met veel geestdrift daarop toe?

Een echt goede levenshouding is niet alleen een kwestie van wet en gehoorzaamheid aan wetten. Het is een innerlijke drang, een niet-anders-kunnen, omdat wij het volgen van ons geweten, het naleven van onze plichten, begrijpen als de beste manier om onze persoonlijkheid te ontwikkelen en als waarachtig geluk te bevorderen.

Tussen neus en lippen

Michael Chiusano zal de Amerikanen nooit vergeten

Onlangs heeft in de Amerikaanse plaats Waterbury een bizonder feestje plaats gehad. Het was een afscheidspartijtje ter ere van een arme Italiaanse jongen van 17 jaar, die zestien maanden geleden op krukken in Waterbury arriveerde en nu na het feestje, zonder krukken naar zijn vaderland is teruggekeerd. Alleen aan het beetje hinken, dat de jongen nog wel doet, kan men zien, dat hij iets aan zijn voeten heeft.

In 1952 bracht een schoenmaker uit Waterbury, Anthony Ferraro, een bezoek aan zijn geboorteplaats, het stadje Torella del Lombardi in Italië. Hij zag toen voor het plaatselijk kerkje een jongen zitten, Michaël Chiusano, wiens voeten met smerige lappen omwonden waren. De jongen vertelde hem, dat hij niet kon lopen, omdat hij klompvoeten had. De schoenmaker nam foto's van de voeten en toonde deze aan de dokter van Waterbury, die ervan verzekerd was, dat voor een groot gedeelte genezing mogelijk was. Prompt stichtte de schoenmaker toen een fonds, dat hij overal warm aanbeval. Hij kreeg zoveel geld binnen, dat hij Michaël kon laten overkomen en behandelen. Na tien maanden begon de jongen te leren lopen, voor het eerst in zijn leven zonder krukken. Toen zijn moeder in Italië een foto van hem kreeg, waar de jongen op stond zonder zijn houten hulpmiddelen, schrok zij zo, dat zij een shock kreeg. Op het afscheidsfeestje, waar tweehonderd mensen Michaël het allerbeste kwamen wensen, wist de jongen echt niet, hoe hij zijn dankbaarheid tot uitdrukking moest brengen. Steeds opnieuw zei hij weer: „Ik zal Amerika en zijn goede mensen mijn leven lang niet vergeten".

Geitestreken

De Amerikaanse troepen in Duitsland hebben een nieuwe onderscheiding uitgevonden, namelijk „De koninklijke orde van de blatende geit" met het onderschrift „Ik ben stom geweest." Zes officieren van een bataljon verbindingstroepen werden dezer dagen onderscheiden, de een omdat hij een verkeerd bevel had gegeven tijdens een parade, een ander omdat hij een ondergeschikte had bevorderd, die in dezelfde week zou worden ontslagen wegens wangedrag, een derde omdat hij het meisje van een collega had afgetroggeld, de vierde omdat hij zijn kuch achteloos had weggegooid, de vijfde, omdat hij zijn revolver open en bloot op zijn bureau had laten liggen, terwijl hij weg was en de zesde man, omdat deze had geknipoogd naar een vrouw, c.q. de eega van zijn commandant, die deze „manoeuvre" had gadegeslagen. Iedereen, die drie keer met deze onderscheiding wordt begiftigd, krijgt een geitebeeld, dat steeds bij hem op het bureau moet staan.

Hitler onbekend

De Westberlijnse posterijen ontvangen nog vrijwel dagelijks brieven die voor Adolf Hitler bestemd zijn. Men doet echter geen moeite om de brieven, die voornamelijk uit Indië en de Arabische landen afkomstig zijn, aan de „Führer" na te zenden. De poststukken worden voorzien van de aantekening „geadresseerde onbekend" en aan de afzenders teruggezonden......

Klein maar dapper

Een Italiaanse vrachtautochauffeur werd in hoge mate geïrriteerd door het claxonneren van een man, die hem in een klein auto'tje voorbij wilde. Hij bracht zijn wagen tot stilstand, zodat de man niet kon passeren, stapte op de bestuurder, een klein en nogal mager mannetje af en sloeg deze in het gezicht. Toen de vrachtautochauffeur een half uur later op een draagbaar van de ambulancedienst bij kwam, nam hij zich meteen voor om zijn handen maar liever thuis te houden. Het kleine mannetje, dat hem met één klap bewusteloos had geslagen, was de Europese kampioen lichtgewicht boksen, Duilio Loi.

Chileense volksvertegenwoordiging tegen ijzerertsconcessie voor Nederl. firma

Santiago. — De Chileense kamer van afgevaardigden heeft de regering verzocht een besluit tegen te houden, dat aan een Nederlandse firma een concessie verleent voor de bewerking van een ijzerertsterrein te El Algarrobal nabij Huasco, ongeveer 309 mijl ten Noorden van Santiago.

De ertsreserves aldaar zijn op ruim 30 miljoen ton geschat. Op 5 juli j.l. ondertekende de minister voor de mijnbouw het besluit, waarbij de concessie verleend werd aan de "Sociedad N.V. Algarrobo Mijnen". Volgens tegenstanders van de maatregel, was dit besluit in strijd met een wet, welke alle ijzerertsterreinen met reserves van meer dan 30 miljoen ton reserveert voor de C.A.P. (Compania de Acero del Pacifico, die de staalfabriek te Huachipato exploiteert) — De C.A.P. krijgt thans ijzererts uit El Romeral, maar zal in de toekomst andere leveringsbronnen nodig hebben. Het besluit berust thans bij de controleur-generaal, en kan na diens goedkeuring van kracht worden.

Frankrijk heeft kleiner verrekeningstekort in Europ. Betalings Unie

Parijs. — Frankrijk had over de maand augustus een aanzienlijk kleiner verrekeingstekort in de Europese betalingsunie dan over juli jl. volgens de eerste ramingen van de Bank van Frankrijk bedroeg het tekort over augustus ongeveer vijftig miljoen dollar, vergeleken met 132,6 miljoen dollar over juli.

De voornaamste oorzaak van de verbetering in augustus is volgens gewoonlijk goedingelichte bankierskringen, dat bezitters van deviezen in het buitenland, die de overmaking hiervan naar Frankrijk hadden uitgesteld in afwachting van monetaire maatregelen, thans tot overmaking opdracht hebben gegeven. Buitenlandse investeringen, welke waren uitgesteld in de hoop op een aantrekkelijker wisselkoers, werden hervat, zodra de monetaire maatregelen van kracht werden. Verder geloven genoemde bankierskringen, dat buitenlandse toeristen voordeel hebben getrokken van de Valuta-toeslag van twintig procent.

Pakistaanse vliegtuigen boven India?

Nieuw Delhi. — De Indische premier Nehroe heeft in de Indische Senaat verklaard dat vliegtuigen, waarvan wordt aangenomen dat zij deel uitmaken van de Pakistaanse luchtmacht, in augustus jl. op vijf verschillende dagen het luchtruim boven Djammoe en Kasjmier hebben geschonden.

India heeft hierover een klacht ingediend bij functionarissen der Verenigde Naties in Kasjmier.

Heer Bommel en het Mengeldier

2975. „Dit neem ik niet", riep heer Bommel, trillend van woede. „Ik heb U liefderijk opgenomen, ik heb U gastvrij onthaald, ik heb mijn belangrijk werk voor U onderbroken en wat krijg ik daarvoor terug?"

„Nou?" vroeg de schilder Tijn. „Wat krijgt U daarvoor terug?"

„Een slecht plaatje van Bommelstein!" kreet heer Bommel.

„Een prentje zonder ramen en zonder poort! Misselijk is het! Een belediging voor een heer van mijn stand!"

„Zo!" zei de kunstenaar op sombere toon. „Het spijt me voor jou, makker! Ik verander niks aan dat doekje, totdat je inziet dat het de waarheid is!"

„Nooit!" schreeuwde heer Bommel, terwijl hij woedend op de bel drukte. „Bommelstein is een fraai oud kasteel en geen gevangenis! Ik wil je niet meer zien! Ga weg!"

„Ik ga al", zei Terpen Tijn droogjes. „En ik kom niet terug voordat je inziet, dat het stukje een meesterwerk is. Laat je vleesmassa maar eens een beetje vibreren, daar knap je van op!"

Met deze woorden begon hij zijn verfgerij op te bergen. Zorgzaam schroefde hij de dopjes op zijn tubes, klapte zijn ezel in elkaar en hij keek zelfs niet op toen Joost verscheen.

De trouwe bediende had de boeken weer opgeraapt en trad nu wankelend binnen.

„Hebt U gebeld, heer Olivier?" vroeg hij bekommerd.

„Ja, ik heb gebeld!" zei heer Bommel. „Ik wil dat je dit misselijk plaatje, dit prutsschilderij opruimt, Joost! Ik wil het nooit meer zien! Berg het dus goed weg!"

„Zeer juist, met Uw welnemen", zei de knecht. „Maar waar moet ik deze boeken laten?"

„Zet ze ergens neer!" riep heer Ollie. „Ik heb nu geen zin in boeken. Mijn gedachten vibreren te onrustig, als je begrijpt wat ik bedoel".

PANIEK

DOOR C. BAUER

44

Hij brak zijn monoloog abrupt af en hield met een triomfantelijk gebaar zijn hand omhoog naar Brennan. Tussen zijn duim en wijsvinger bungelde een antieke gouden oorhanger, een fijn gouden vlechtwerkje met daaronder een grote parel omgeven door een rand van kleine pareltjes. Brennan keek er ongelovig naar. „Daar kón die juffrouw Vandervelde nog wel es last mee krijgen," zei Shane bedachtzaam. „Hoe is 't mogelijk......!" Brennan antwoordde niet. Zijn persoonlijke gevoelens en de vreemde raadsels van deze gehele affaire vermengden zich op dit ogenblik tot een kluwen, zó onontwarbaar dat Brennan zich wanhopig afvroeg hoe hij er ooit nog moest uitkomen. Hij voelde een onbedwingbaar verlangen O'Henry op te bellen, hem zijn onmiddellijk ontslag aan te bieden en er vandoor te gaan naar een plaats waar hij met dit alles niets meer te maken zou hebben. De paniekstemming die Allison zo ijverig geprobeerd had onder de inwoners van de stad te kweken, had tenslotte ook bezit genomen van Brennan. Want het was niet alleen die oorhanger. Op het ogenblik namelijk dat Shane dit sieraad omhoog hield, zat Brennan juist te lezen. In een van de laden van een klein bureautje had hij Marjorie's dagboek gevonden. Even had hij geaarzeld, maar hij wist uit ervaring hoeveel waardevolle aanwijzingen zo'n dagboek soms kan opleveren. Van het begin af had hij het boekje doorgebladerd. Eerst persoonlijke belevenissen, die hem voorlopig niet interesseerden, toen enkele vluchtige aanduidingen over haar eerste ontmoeting met hem, Brennan. Het waren korte, zakelijke vermeldingen. Behalve de laatste aantekening die zij had gemaakt.

Vanmiddag met hem geluncht. Heb hem verteld dat ik ontslag heb genomen bij de M.P. in verband met komende artikelenserie van A. Heb me nogal aangesteld, geloof ik, met een onzinnige verklaring over dat ontslag. Hij vindt me natuurlijk alleen maar een onnozel wicht en hij zal wel blij zijn dat hij nu niet meer verplicht is om beleefd naar mijn gezeur te luisteren. Maar ik weet nu zeker dat het geen bakvisverliefdheid van me is. Ik houd van hem, juist omdat hij ook een heel enkele keer zo hulpeloos en verslagen kan kijken. Dacht soms dat hij mij ook wel aardig vond, maar hij zal me nu wel gauw vergeten.

Brennan voelde dat hij een kleur kreeg. Eerst schaamde hij zich omdat hij iets las dat wel in de allerlaatste plaats voor hem geschreven was, maar de schaamte verdween voor een vreemde, tintelende opwinding die hij nooit eerder had gekend. Zijn handen, die het kleine dagboek vasthielden, trilden. Het was op dat moment dat Shane triomfantelijk met de oorhanger zwaaide. Zijn eerste opwelling was een verlangen de hele boel er bij neer te gooien. Hij hield van Marjorie en op het moment dat hij ontdekte dat zij ook van hem hield, werd plotseling een sterke aanwijzing geleverd dat zij een rol speelde in een geheimzinnige en lugubere zaak. Daarmee werd ook die zaak zelf, waarin juist enig licht begon te schijnen, met één slag weer oneindig gecompliceerder. En tenslotte was daar het afmattend gevecht met de tijd. Als hij niet gauw met een paar stevige successen voor de dag kwam, zou Allison gereed zijn met de voorbereidselen voor zijn offensief, een offensief dat hem onherroepelijk zou overleveren aan de ongenade van een tot dodelijke angst opgezweepte stad.

Het was tenslotte Shane die hem tot de werkelijkheid terug bracht. Shane kon natuurlijk niet weten wat Brennan zojuist had gelezen, maar hij begreep heel goed wat de vondst van de oorhanger voor Brennan moest betekenen. Hij wist dat hij Brennan desnoods bij zijn haren naar zijn directe taak zou moeten slepen, zodat hij geen gelegenheid tot zelfbeklag zou hebben.

„Het kan natuurlijk bezwarend voor juffrouw Vandervelde zijn, dat we dit ding hier gevonden hebben maar er kan natuurlijk ook een onschuldige verklaring voor bestaan," zei Shane nadenkend. Brennan knikte afwezig.

„Er zijn een paar mogelijkheden," ging Shane verder. „Ten eerste bestaat de kans dat dit niet dezelfde oorhanger is als die van Cathy Gray. Misschien vergiste Sue Allen zich en gaat het hier om twee verschillende oorhangers die een beetje op elkaar lijken; en misschien zijn die oorhangers precies gelijk en is dit een ander exemplaar, het is vroeger tenslotte een stel van twee geweest. Maar als het werkelijk de oorhanger van Cathy is, dan is het heel goed mogelijk dat juffrouw Vandervelde hem van Cathy gekregen heeft, kort voor zij werd vermoord. Of Cathy is vlak voor haar dood op haar kamer geweest en heeft die oorhanger laten liggen of verloren..."

Brennan schudde mismoedig het hoofd. „Erg aardig van je Jim, maar je gelooft dat allemaal zelf ook niet. Je weet even goed als ik dat Marjorie met dit ding in haar hand werd gesignaleerd in de kelders onder het museum van Jarrod, de plaats nota bene waarheen onze sporen ook al liepen. Wat had ze daar te maken? Dat verdwalen komt je toch zeker ook onwaarschijnlijk voor? In het gunstigste geval speelt ze in die hele zaak een ondergeschikte rol en willen Scott en Sue, nu de aandacht te veel op Scott begint te vallen, Marjorie ertussen schuiven. In elk geval begint het er hard op te lijken dat jij gelijk zult krijgen: dat Scott zowel Burke als Cathy heeft vermoord, staat als een paal boven water, maar er zit toch nog iets anders achter de hele zaak.

Ik vraag me af of het niet beter zou zijn om ze alle drie maar meteen te arresteren, Scott en Sue en Marjorie, hoewel het er veel van weg heeft dat Marporie er van door is. Heeft natuurlijk lont geroken. Het kan ook nog zijn dat het allemaal doorgestoken kaart is, een afspraak tussen die drie.

(Wordt vervolgd)

Bij de komst der LAZARISTEN op Curacao

Volksmissies en zorg voor seminaries hoofdarbeid van Congregatio Missionis

„Monsieur Vincent" en de Heilige Louise de Marillac stichtten Congregatie van de Dochters van Liefde

Ook vreemde missies niet vergeten

III (slot)

Mevrouw de Gondi kwam nu op de gedachte het werk van de volksmissies toe te vertrouwen aan Sint Vincentius zelf en de priesters, die deze voor dat doel rondom zich zou verzamelen. Ze begonnen met drie. „Met ons drieën — zo vertelt Vincentius later aan zijn priesters — gingen wij preken en missies geven van dorp tot dorp. Bij ons vertrek gaven wij de sleutel van ons huis aan een van de buren, ofwel wij verzochten hem 's nachts in het huis te gaan slapen. Intussen hield ik overal maar één preek, overal de zelfde, en ik zeide het en keerde het op duizend manieren: het was een preek over de vreze Gods.

Ziedaar wat wij deden en God deed, wat Hij voorzien had van alle eeuwigheid. Hij gaf zijn zegen aan ons werk en de goede geestelijken, die dit zagen, sloten zich vaak blijvend bij ons aan. Mijn God, mijn God, wie had ooit gedacht, dat we zouden komen tot die toestand, waarin we ons nu bevinden! Welnu, mijn confraters, zult gij dit, waaraan niemand ooit gedacht heeft, mensenwerk noemen? Want noch ik, noch de goede Mijnheer Portail (eerste metgezel van Vincentius) dachten er aan. Ach nee, we dachten er niet aan. Wat waren we er ver van verwijderd!"

— Het eerste werk, dat de Congregatie had ondernomen, werd vanzelf gevolgd door een tweede: de opleiding van de priesters. Want wat was de oorzaak van de onwetendheid en zedeloosheid van de mensen in de dorpen? Het getal van de priesters op het platteland was te klein en aan hun opleiding had blijkbaar nogal wat ontbroken, zodat zij niet bepaald uitblonken door ijver en bezorgdheid voor het zielenheil van hun parochianen. Het geven van een missie gaf natuurlijk wel een tijdelijke opleving en verbetering, maar voor blijvende resultaten was een goede geestelijkheid noodzakelijk.

De H. Vincentius, een echt praktische man, zag dit duidelijk in en zat weldra vol plannen, maar hij wachtte nog even volgens zijn beginsel: Men moet de Voorzienigheid niet vooruitlopen. Op zekere dag had hij op reis een onderhoud met een bisschop, die hem zeide: „Eindelijk heb ik een middel gevonden om de toekomstige priesters voor te bereiden op de heilige wijdingen: een retraite!" Vincentius stemde hier ten volle mee in en begon nu het werk van de wijdelingenretraites, in 1628 Ook dit bleek in de praktijk nog maar een halve maatregel; de noodzakelijkheid van **seminaries** deed zich steeds meer gevoelen. Deze werden dan ook door vele bisschoppen opgericht en toevertrouwd aan de leiding der Lazaristen.

In 1632 kwamen de Lazaristen in het bezit van een groot klooster en grondgebied, toegewijd aan de **H. Lazarus.** Het was namelijk vroeger een melaatsengesticht geweest. Ook het oude melaatsengesticht op hèt Rif van Otrabanda, verwoest door de grote orkaan van 1877, heette officieel het Lazarushuis. Vandaar de naam LAZARISTEN. Hun officiële naam is eigenlijk: **Congregatio Missionis:** Bond van Missiepriesters, waarmee dan op de eerste plaats de volksmissies bedoeld zijn.

Nog tijdens zijn leven verspreidde zich de Congregatie over het grootste gedeelte van Frankrijk, in Italië en Polen. Maar ook de vreemde missiën werden niet vergeten. „Hoe gelukkig — riep Vincentius uit — is de missionaris, die geen andere grenzen kent voor zijn missies en werken voor Jezus Christus, dan de gehele bewoonbare aarde." Tijdens zijn leven stuurde Vincentius zijn zonen naar Noord-Afrika om te werken onder de christenslaven. Jean le Vacher stierf er, gebonden voor de mond van een kanon. Ze gingen naar Engeland en Ierland en naar de heidenmissie van Madagascar. Deze laatste missie vroeg zware offers, want de missionarissen stierven er in groten getale. In de loop van drie eeuwen breidde de Congregatie zich uit over heel Europa en andere werelddelen.

De Nederlandse Provincie werd opgericht in 1921. Aan deze Provincie zijn toevertrouwd het bisdom Yung-ping-fu in Noord-China. Momenteel zijn daar echter alle blanke missionarissen verdreven. Verder het Apostolisch Vicariaat van Jimma in Zuid-Ethiopië; het Vicariaat van Surabaja; drie parochies in Denemarken; de Prelazia van de Tocantins in Noord-Brazilië; in Brazilië geven de Lazaristen bovendien volksmissies en verzorgen zij enkele parochies en vier klein-seminaries. Ten slotte hebben zij enkele parochies op Formosa. Na de tweede wereldoorlog werden ook Nederlandse Lazaristen uitgezonden naar de Belgische Kongo, Midden-Amerika, China en de Verenigde Staten.

Het prachtige beeld van de H. Louisa de Marillac in de Sint Pieter.

De Dochters van Liefde

Een ander voornaam werk voor Vincentius, in samenwerking met de H. Louise de Marillac de stichting van de Dochters der Liefde, die over de hele wereld bekend zijn om hun enorme kappen; zij zijn ongeveer 43.000 in aantal. Toen rijke dames door hun echtgenoten verhinderd werden om de armen te bezoeken, lieten zij dit over aan hun dienstmeisjes. Dit was voor Vincentius aanleiding deze meisjes in een vast verband bij elkaar te brengen. De Zusters doen elk jaar hun geloften voor één jaar, op 25 maart.

Tijdens het leven van Vincentius namen zij o.a. de zorg voor zieken, bejaarden en armen op zich in hospitalen, maar vooral ook door huisbezoek. Dit was een ongehoorde nieuwigheid in een tijd, waarin Zuster-zijn slechts betekende: zich achter de kloostermuren terugtrekken: Nederlandse Zusters verzorgen o.a. het ziekenhuis te Amersfoort, tehuizen voor bejaarden te Susteren, Den Haag en Bocholtz; verder hebben zij de zorg voor een Gezellenhuis (club) voor mijnwerkers te Geleen en Nuth Limburg) en scholen te Diemen, de Weere, etc. Op Java zijn zij werkzaam in het gebied der Lazaristen, dus in het Vicariaat van Surabaja.

Enkele jaren geleden werd Zuster Catharina Labouré heilig verklaard aan wie Maria de wonderdadige medaille openbaarde. Hieruit is in de laatste twintig jaar de zogenaamd novene-oefening ontstaan tot Onze Lieve Vrouw van de wonderbare médaille. Deze is op Curacao zeer populair onder de naam van **La Birgen Milagrosa.** Een heel bijzondere werk bij de Lazaristen is ook het behartigen van de goede orde in de liturgie. Te Rome wordt het internationale tijdschrift door hen uitgegeven, genaamd **Ephemerides Liturgicae.**

Wij hebben vermeden het woord pater te gebruiken bij het spreken over de Lazaristen. Zij beschouwen zich zelf niet als paters, maar als **heren** (Monsieur Vincent!) Paters in de strikte zin zijn priesters, die tot een religieuze Orde behoren, of om het anders uit te drukken: paters zijn kloosterlingen, religieuzen, die tevens priester zijn. Kloosterlingen, die géén priester zijn, worden genoemd Broeders of Fraters. Priesters, die niet tot een religieuze Orde behoren, dus geen klooster zijn, heten wereldheren, of saeculiere priesters. De Lazaristen beschouwen zich als wereldheren, die zich in een bond met een bepaald doel hebben aaneengesloten. Daar echter din de Latijnsamerikaanse landen de gewoonte bestaat om iedere priester pater te noemen, of hij klooster is of niet, zullen zij zich hier bij deze gewoonte neerleggen en hebben eg geen bezwaar tegen gewoon pater genoemd te worden, evenals de Dominikanen.

M. D. Latour O.P.

Britse lof voor nieuw KNSM-schip

Dover, de thuishaven van de passagiersschepen, die de verbinding onderhouden met Calais en Ostende, begroette dezer dagen met enige geestdrift een bezoek van het Nederlandse passagiersschip „Prins der Nederlanden", het vijfduizend metende motorschip, dat een half jaar geleden te Rotterdam te water werd gelaten in tegenwoordigheid van Koningin Juliana. De „Prins der Nederlanden" zal in de toekomst, tezamen met de „Oranje Nassau", de verbinding onderhouden tussen Amsterdam en West-Indië, en zal op de heenweg Dover en op de terugweg Plymouth aandoen. Het bezoek aan Dover was een beleefdheidsbezoek. In scheepvaartkringen was men vol lof over de uitzonderlijke kwaliteit van de passagiershutten bestemd voor kinderen aan boord van het nieuwe schip, dat op het ogenblik een tournee maakt rond een aantal Europese havens, waaronder Hamburg en Antwerpen, en dat op de 26e van de huidige maand de eerste vaart naar West-Indië zal ondernemen.

JAGAN wil anti-communistische politiek voeren

Georgetown. — Dr Cheddi Jagan leider van de progressieve volkspartij in Brits Guyana, heeft alle afdelingen van zijn partij opgedragen dadelijk de verkoop en verspreiding van communistische en pro-Russische geschriften te staken. De partij wil een uitgesproken anti-communistische politiek gaan voeren.

Dr Jagan heeft na zijn verkiezingsoverwinning kort geleden een regering gevormd, die zich voorstelt nauw samen te werken met Engeland, Frankrijk, Nederland, Amerika, Canada en de Latijns-Amerikaanse landen, vooral Brazilië en Venezuela.

Oranjestad. — Een zeer tragisch verkeersongeval heeft dit weekend het leven gekost aan de negenjarige Veronica Croes. Het meisje stak vermoedelijk, al spelende en komende van achter een geparkeerde auto de weg naar Santa Cruz over, ter hoogte van de Hooiberg. Juist op dat moment passeerde een onderwijzeres met haar wagen. Zij kon het meisje niet meer ontwijken. Het meisje werd gegrepen en bleef gewond op de weg achter. Zij werd overgebracht naar het hospitaal, maar was, voor zij daar arriveerde, reeds overleden. Onze innige deelneming gaat uit naar de zwaar getroffen ouders.

ARUBA

Vriendelijke uitnodiging

Oranjestad. — Ook in onze nuchtere, keiharde tijd, ontbreekt de romantiek en fantasie nog niet geheel.. Dezer dagen ontvingen wij uit Nederland een echt vriendelijke uitnodiging om daar een internationaal congres bij te wonen. Bij de brief was een extra dikke, geurige Hollandse sigaar gevoegd. De uitnodiging luidde:

Beste vriend,

Het is een genoegen je een goede sigaar aan te bieden — een levensgrote, vol aroma door het cederhout van de verpakking. Ga nu eens rustig achterover zitten. Neem de sigaar en steek hem op. Blaas de heldere, blauwe rook omhoog en.... denk er aan dat het nu de hoogste tijd is om je bewijs van deelname te posten voor de grote Europese conferentie.

Ik hoop je in Scheveningen te ontmoeten. Wij zullen er dan samen nog een goede sigaar roken"....

Uit welke brief blijkt dat de "nuchtere" hollanders de zaken op zijn Amerikaans weten aan te pakken!

P.S. We hebben ons deelnamebewijs niet gestuurd en zijn niet naar Scheveningen gegaan. Jammer, want de sigaar smaakte naar meer. Er was echter geen retourpassage aan de brief gehecht.

Watervoorraad blijft slinken

Oranjestad. Van de voorlichtingsdienst vernemen wij, dat de oproep welke gedaan werd om het waterverbruik te beperken tot dusver geen resultaat heeft gehad. De voorraad blijft slink en was in de afgelopen week op nieuw met 1520 ton afgenomen.

Indien het zo blijft doorgaan en de verbruikers niet vrijwillig meehelpen, dan zal men, indien er niet binnen zeer korte tijd regen komt maatregelen moeten treffen, bijvoorbeeld in de vorm van het gedurende bepaalde uren van de dag afsluiten van de toevoer.

Er moet een bepaalde voorraad blijven om de druk in het verzorgingsgebied te handhaven en om in geval van brand voldoende voorraad en druk te hebben.

Minister FAVERY op doorreis

Oranjestad. — Zaterdagmorgen passeerde op doorreis naar Washington de Surinaamse minister Favery. Op het vliegveld werd Zijne Excellentie door een bestuursdelegatie van de Vereniging Suriname, bestaande uit voorzitter E. Goedhoop en vice voorzitter D. Baarh verwelkomd.

Historisch

Oranjestad. — Ee historicus vertelde ons dat het voor de tweede maal was dat gisteren een "Oranje Nassau" de haven binnenliep. De eerste keer was in 1904. Toen kwam een Oranje Nassau, onder commando van Kapitein Metus de Paardenbaai binnen om Arubaanse arbeiders te halen, die in Suriname gingen werken.

Wie wil ruilen?

Oranjestad. — In de Pan Aruban lazen wij een oproep voor schelpenvissers. Een zekere mevrouw Enid Donahue uit Sanibel, Florida zoekt schelpenverzamelaars die met haar willen ruilen ofwel haar kunnen voorzien van zeeschelpen in kleinere verhandelbare hoeveelheden. Mevrouw Donahue heeft in Florida een Hacienda, Sanibel Florida.

Wie verrekende zich?

Oranjestad. — De aanbesteding voor de bouw van een kamer met douchecel bij een douanewoning te Sint Nicolaas leverde een wat verrassend resultaat op.... Bouwmaatschappij Aruba NV schreef in voor f. 7950.—, Bohama voor f. 4875.—. De gunning werd, als gebruikelijk, aangehouden.

Venezolaans Baseballteam kwam niet

Oranjestad. — De sportuitwisseling tussen Aruba en Venezuela blijft een affaire vol verrassingen. Het Baseballteam dat dit weekend zou komen liet weer eens verstek gaan.

Nu wordt weer een nieuw bezoek aangekondigd. De voetbalclub La Salle zal volgens deze berichten op 23 september naar Aruba komen om hier een wedstrijd te spelen. De dag daarop reist het team door naar Curaçao, voor een tweede ontmoeting met een Antilliaans team.

Santa-Rosa verlaat

Oranjestad. — De Santa Rosa is deze week weer wat later. Het schip wordt pas vrijdagmorgen vroeg in Oranjestad verwacht. Aan boord zijn 216 passagiers.

Arubaanse politieberichten

Oranjestad. — De politie heeft dit weekend de handen vol gehad.. Feestvierders, die geen maat kenden, en weggebruikers, die onvoorzichtig waren, zorgden voor narigheid, verlies en ongevallen.

Nabij de Hooiberg werd een man aangetroffen langs de kant van de weg.. Hij was onder invloed van alcohol en had enkele flinke snijwonden. Nadat artsen en verpleegsters hem weer wat hadden opgekalefaterd werd hij door de goede zorgen van politieagenten in staat gesteld zijn roes uit te slapen in een rustig vertrekje bij het politiebureau.... De dader bleek een vriend te zijn met wie hij eerder feestte....

In de Nassaustraat botsten twee wagens. De schade beliep enkele honderden guldens...

De bestuurder van een truck werd tijdig gegrepen. Hij bleek onbekwaam te zijn om het voertuig op veilige wijze te besturen. Hij kreeg logies.

In een restaurant werd een man aangehouden, omdat hij weigerde de rekening te betalen en lastig was....

In de Emmastraat reed een auto tegen 'n lichtmast. De bestuurder was licht onder invloed en werd verblind door een tegenligger.

Enkele duizenden guldens schade werden aangericht ter hoogte van Papillon. Hier was de oorzaak onoplettendheid van een der bestuurders waardoor de voorgeschreven voorrang niet werd verleend....

Een onderzoek wordt ingesteld naar de oorzaak van een aanrijding ter hoogte van de Tropical Country Club. Een voetganger werd aangereden door een zeer snel (door)rijdende wagen. Het slachtoffer kon, na verbonden te zijn in het hospitaal, naar huis gaan....

JUIST OP TIJD greep men de bestuurder aan van een auto in zijn kraag. De man was onbekwaam. De wagen bleef aan de wacht, de man kon met PV naar huis gaan.

Op de wegkruising Fontein-Kustbatterij botsten een auto en een wielrijder. De fietser liep enige schaafwonden op. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld....

In de Bernhardstraat kwam een passerende auto in aanraking met een geparkeerde wagen. De schade bleef beperkt tot enkele honderden guldens.

FILMLIGA NIEUWS

Oranjestad. — De filmliga Aruba brengt morgenavond in Club Caribe een smalfilmprogramma, waarin onder andere de beroemde film "The Card", een Britse rolprent met Nederlandse onderschriften. In de hoofdrol speelt Alex Guinness. De voorstelling begint om half negen.

Twee doelpunten van Abe Lenstra in de interland-wedstrijd Nederland — Luxemburg in de voorronde van de wereldkampioenschappen voetbal in het Feijenoord-stadion te Rotterdam.

KELVIN SCOTT trainde in Monte Carmelo Square Garden

Willemstad. — Gistermiddag hebben wij een training meegemaakt van de bokser uit Trinidad, Kelvin Scott, die op de 23e van deze maand Kid Fenton van Aruba zal ontmoeten. Sinds de tegenvaller, of liever gezegd de débacle, die de lokale bokswereld heeft ondervonden met het optreden van de Mexicaan Rudy Jimenez, staan wij er nu steeds op om de boksers in training te zien, alvorens ons publiek iets over hen te schrijven, teneinde niet uit te gaan van valse propaganda over bokskwaliteiten, die niet bestaan.

Via een **speciale tip** hebben wij vernomen, dat men Kelvin Scott gistermiddag in het Monte Carmelo zou laten „proefdraaien" en wij waren dan ook prompt ter plaatse aanwezig om van het een en ander getuige te zijn.

Dat dit een speciale test is geweest bleek wel uit het feit, dat geen der andere persmensen aanwezig waren voor het evenement. Als sparring-partner trad op de bekende Kid Chocolate, die ofschoon veel van zijn uithoudingsvermogen, zeker niet zijn vlugheid heeft verloren. Gedurende enkele minuten zagen wij Kid weer in aktie net als gedurende zijn glorietijdperk, dat nu weer reeds omstreeks vijf jaar verlopen is. Kid Chocolate gaf enige minuten van uiterst vlug en technisch boksen weg, doch het bleek al dadelijk, dat Kid met zijn tegenstander uit Trinidad moeite had. Kelvin Scott connecteerde enige rake treffers op Kid en ofschoon dit slechts een training betrof, hadden wij de slagen van Scott liever niet willen incasseren. Kelvin Scott gebruikte zowel zijn rechtse als linkse en was zeer snel in het ontwijken. Van gestalte is Kelvin Scott zowat even lang als zijn aanstaande tegenstander Kid Fenton, doch volgens ons sneller dan de Arubaan. Op ons maakte de man uit Trinidad een rustige en zelfverzekerde indruk en hij was de type van een serieuze bokser, zonder ringpantomines en show.

Volgens Kid Chocolate, die de sterkte van Kelvin Scott aan den lijve heeft ondervonden, zal het voor Kid Fenton een harde dobber worden om deze snelle bokser uit Trinidad te verslaan.

Kelvin Scott is 22 jaar oud en heeft in zijn loopban als professional bokser 15 gevechten op zijn naam staan, **die hij allemaal heeft gewonnen**, en wel 2 door K.O. en 8 door technisch K.O. Hij is momenteel nummer vier op de ranglijst van zijn land en vóór hem staan de bekende boksers: Constance, Jack Subero en Edmond Mason. Als wij in aanmerking nemen, dat Trinidad vele goede pugilisten heeft geproduceerd, zoals de hier welbekende Easy Boy Francis en Bull Gilkes, dan geloven wij, dat ook Kelvin Scott voor een goede tien-ronder zal kunnen zorgen tegen de Arubaan Kid Fenton.

Zal Kelvin Scott zijn naam als onverslagene handhaven tegen Kid Fenton, de man, die de laatste tijd in de lokale ring niets dan overwinningen heeft behaald?

VOETBAL-NIEUWS

Sofia. — Het Hongaarse voetbalteam met o.a. middenvoor Hidegkuti en doelman Grocsis (in voortreffelijke vorm) heeft zondag in het Vasil Levsky Stadio te Sofia voor 50.000 toeschouwers een moeizaam bevochten 2-1 zege behaald op Bulgarije. De eindstand was reeds bij de rust bereikt.

Hidegkuti scoorde beide Hongaarse doelpunten, linksbuiten Diev zorgde voor het Bulgaarse doelpunt. De stand in de Europese zone groep 3 van de voorronden van het wereldkampioenschap is: 1 Hongarije 3 gesp. 2 gew. 1 verl. 2 Noorwegen 2 gesp. 1 gew. 1 verl. 3 Bulgarije 3 gesp. 1 gew. 2 verl.

Helsinki. — De ontmoeting tussen de amateurteams van finland en Engeland is geëindigd met een 4-2 overwinning van Finland. Bij de rust was de stand 2-2.

Belgrado. — Te Belgrado is een wedstrijd gespeeld tussen de teams van Zuid-Slavië en Oostenrijk. Het resultaat was een gelijk spel (3-3) na een 2-2 stand bij de rust. De doelpunten werden gescoord door: Rajkov (rechtsbuiten), Koller (eigen doel) en Milutinovic voor Zuid Slavië. Voor Oostenrijk scoorden Dienst (2x) en Happel (strafschop).

Oostenrijk en Nederland oneens over scheidsrechter

Den Haag. — De belangrijke voetbal interland Nederland — Oostenrijk op 25 september in het Olympisch Stadion zal niet worden geleid door de Hongaar Zsolt. De Nederlandse autoriteiten hebben medegedeeld, dat zij de heer Zsolt geen visum zullen verstrekken. De Nederlandse Voetbalbond heeft nu voorgesteld, dat Oostenrijk een keuze doet uit het resterende tweetal van de oorspronkelijke voordracht: de Britse referee Leafe en de Belg Van Nuffel. De Oostenrijkse Voetbalbond heeft na overleg met de uit Belgrado teruggekeerde bondscoach Josef Argauer besloten niet akkoord te gaan met het voorstel van de KNVB. De Oostenrijkers zullen de KNVB vragen een nieuwe voordracht van drie scheidsrechters op te maken.

Hedenavond Basketballwedstrijden

Willemstad. — Hedenavond zullen in het J.P.F.-Sportpark twee basketballwedstrijden plaats vinden n.l. tussen S.D.L.-Jong Curaçao en Sithoc-Huracan de wedstrijd vangt aan om 19.30 uur en de Hoofdwedstrijd om 20.45 uur.

HOCKEYERS in training voor wedstrijden tegen Caracas

Willemstad. — Op het C.H.C.-terrein vonden verleden zondag twee wedstrijden plaats tussen de elftallen van Asiento en de Curaçaose Hockeyclub en wel als training voor de aanstaande ontmoetingen tegen de Caracas Sport Club in het begin van de volgende maand.

De eerste wedstrijd ging tussen de ploegen van Asiento II en C.H.C. II, welke wedstrijd door laatstgenoemde ploeg werd gewonnen met 4—0. Over het algemeen werd er goed gespeeld, en C.H.C. wist haar overwicht uit te drukken in vier doelpunten. Bij Asiento kwam men niet tot scoren. De doelpunten werden gescoord door de heren Meerburg (3) en Prakke (1). Vooral de heer Meerburg was deze middag zeer agressief.

Na de rust waren de heren van Asiento „uit de running" en was de ploeg van C.H.C. sterk in de meerderheid. Het spel concentreerde zich meer op de Asiento-helft.

C.H.C. I — Asiento I

Na de wedstrijd van de tweede elftallen verschenen tussen de krijtlijnen de beide eerste elftallen. Het werd een zeer spannende wedstrijd, die vooral in de eerste helft op zeer hoog peil stond. Van beide zijden werden er zeer goed opgezette en gevaarlijke aanvallen opgezet, die meerdere malen, dank zij goed werk van de achterhoedes, niet in doelpunten konden worden uitgedrukt. De stand bij de rust was 1—1.

Ook na de rust vertoonde het spel op en neer gaande aanvallen met beide ploegen om de beurt attakerend.

Het einde kwam met 3—2 zege voor C.H.C. Bij C.H.C. zorgden de volgende heren voor de doelpunten, nl. Dick Zeydel, E. Hoekstra en F. Quast.

Een aanzienlijke aanwinst voor de Curaçaose hockeysport is de heer Vermolen, die zondag in zijn eerste wedstrijd blijk gaf een goede en vooral snelle speler te zijn. De heer Vermolen is pas uit Nederland aangekomen, waar hij veel aan deze sport heeft gedaan. Zeker een goede versterking voor de lokale ploegen, vooral met het oog op de komende wedstrijden tegen Venezuela. Referees van deze wedstrijd waren de heren Lansink en Vermeren.

Het wereldkampioenschap baseball

Detroit. — Ook Colombia werd uitgeschakeld van verdere deelneming aan het tornooi om het wereldkampioenschap voor amateurs; het verloor met 0—13 van Hawai. De Verenigde Staten wonnen met 3—0 van Venezuela. Japan versloeg Mexico met 5—4; de Verenigde Staten verloren verder van Japan met 2—3; Canada versloeg Hawai met 11—6; Venezuela — Mexico 3—2.

De uitgeschakelde teams zijn: Nederland, Colombia en Hawai.

Ajax-bestuur gerehabiliteerd

Den Haag. — Het bestuur van de KNVB, kennis genomen hebbend van het door de commissie van onderzoek inzake de kwestie-Sal uitgebrachte rapport, heeft in afwachting van de volledige afdoenning, vastgesteld, dat de aan de bestuursleden van de vereniging Ajax opgelegde straf ten onrechte is uitgesproken en besliste derhalve dat betreffende bestuursleden volledig worden gerehabiliteerd.

ADRIANA naar Amerika vertrokken

Willemstad. — Op het dr Plesman Luchthaven was het vanmorgen omstreeks half elf een abnormale drukte, toen Eduardo Adriana naar Amerika vertrok. Vele vrienden, familieleden en kennissen, alsmede sportvrienden en leden van het Comité Uitzending Adriana, waren aanwezig om Adriana vaarwel toe te wensen.

Met de KLM vertrok Adriana, terwijl hij van Miami zal doorreizen naar York met de Eastern Airlines. Met het vertrek van Adriana zal misschien de grootste prestatie op sportgebied voor Curaçao een feit geworden zijn. Welke plaats zal Adriana behalen te Iran? Een eervolle plaats voor zijn geboorteland zal het zeker wel zijn. Wie daarom, nog niet heeft bijgedragen tot de uitzending, kan het alsnog doen. **Men rekent ook op uw bijdrage.**

Baseball affaire eindelijk opgelost

Willemstad. — Na een viertal besprekingen, die de voorzitter en secretaris van de F.I.B.B.A. met de Arubaanse en Curaçaose Baseball Bonden en met de NABLO hebben gehouden, is de kwestie baseball voor de Antillen nu voorgoed opgelost. Men is thans gekomen tot de volgende oplossing:

Zowel de Arubaanse als de Curaçaose Base Ball Bond zullen blijven bestaan, doch hiernaast zal nog een Nederlands Antilliaanse Baseball Bond in het leven worden geroepen, waarin zitting hebben twee van elk der bonden met nog een lid van Bonaire, alsook twee andere leden die later zullen gekozen worden, uit een aantal kandidaten door de bonden gekozen.

Zondag jl. werden door de vertegenwoordigers van de Curaçaose Baseball Bond, de Arubaanse Baseball Bond, de NABLO en de bestuursleden van de F.I.B.B.A. (Federación Internacional de Baseball Amateur) het een en ander op papier gesteld en ondertekend.

In de NABLO zal nu ook een lid van de A.B.B.A. zitting hebben. Met het tekenen van dit „kontrakt" is er nu definitief een einde gekomen aan de zo lang slepende kwestie van de Antilliaanse Baseball-affaire waarover in de laatste maanden veel gesproken en geschreven is. Zullen de andere sportbonden nu het voorbeeld volgen van de baseball?

Was het werkelijk nodig om twee leden van de Internationale Federatie over te doen komen om deze zaak op te lossen en zou een onderlinge verstandhouding ook niet tot dezelfde oplossing hebben kunnen leiden?

Er is door de komst van de bestuursleden van de FIBBA niets nieuws gebeurd, alleen dat beide partijen zich nu erbij hebben neergelegd de beslissing te aanvaarden. Zouden de andere bonden het niet tot een oplossing kunnen brengen zonder hulp uit het buitenland? Indien wij begrip hebben voor elkaar, moet het kunnen.

Basoeto's en Zoeloes raakten slaags

Johannesburg. — Basoeto's en Zoeloes zijn te Orlando, een dorp voor gekleurden nabij Johannesburg, slaags geraakt. Tot nu toe heeft de strijd aan 32 Afrikanen het leven gekost, terwijl er 12 ernstig gewond zijn. Ruim driehonderd, met machinepistolen bewapende politiemannen poogden de orde te herstellen, doch van tijd tot tijd laait de strijd weer op.

De gevechten braken uit na een botsing van zaterdag, die zeven slachtoffers had gevergd.

De Zoeloes waren met assegaaien en de Basoetos met strijdbijlen gewapend. Een 26 gekleurden werden hetzij door speerstoten, hetzij door bijlslagen gedood, sommigen hunner werden onthoofd.

Vijf Afrikanen vonden de dood in gevechten met de politie. Onder de doodgeschotenen bevond zich een Zoeloe-politieman, die een der leiders van de strijdende Zoeloes was.

CURACAO

Drukke receptie op gouden kloosterfeest

Willemstad. — Hedenmorgen vond er in Huize Welgelegen een receptie plaats ter gelegenheid van het gouden kloosterfeest van de Zusters Reginalda en Walburga.

Zeer velen, waaronder de Zeer. Eerw. Paters W. Maassen, secretaris van Mgr Holterman, en M. Möhlmann, directeur van het Sint Elisabeth Hospitaal, kwamen de jubilaressen gelukwensen, die op een versierd podium waren gezeten en met een glimlach allen de hand drukten. Natuurlijk kwamen ook veel onderwijzers en onderwijzeressen de jubilerende Soeurs gelukwensen, zodat het tussen half elf en half twaalf een druk komen en gaan was in Huize Welgelegen. Van Verschillende zijden mochten de twee Soeurs ook bloemen ontvangen. Doch het schoonste geschenk voor Soeur Reginalda was, dat haar eigen zus, die eveneens het kloosterkleed draagt, uit Venezuela was overgekomen om deze plechtige en belangrijke dag mee te vieren.

Woeste rijder ingesloten

Willemstad. — De verkeersafdeling had gisteren zes lichte aanrijdingen te behandelen.

Gisteren reed op de Rijkseenheid Boulevard een patrouille van de mobiele brigade in de richting van de Fokkerweg toen zij door een personenauto werd ingehaald, die met een snelheid van 120 km hen voorbij reed. Even voor het Monument aldaar remde de auto krachtig (ongeveer 50 meter rem en schuif spoor) draaide een slag om zijn as heen en kwam vlak bij het water met de voorzijde in de richting van de Rijkseenheid Boulevard tot stilstand. Daar aangekomen verzocht de politie de wilde rijder, daar hij geen rijbewijs bij zich had, uit te stappen. De bestuurder gaf echter geen gehoor aan deze sommatie en reed plotseling weg. De agent van politie, die juist bijtijds opzij sprong, bijna omver rijdend. Vervolgens reed de personenauto twee verkeersgeleiders omver rond de rotonde in verboden richting de Fokkerweg op en reed daarna de Lindbergweg op alwaar op de linkerweg helft een vrouw en twee kinderen liepen die door opzij springen aan de dood ontsnapten. De bestuurder werd even later in een garage aangehouden en naar de wacht getransporteerd alwaar hij werd ingesloten.

Door hond gebeten

Willemstad. — Gisteravond werd de patrouille naar Sta. Maria gedirigeerd alwaar een jongen van 9 jaar door een hond was gebeten. De jongen die een behoorlijke beet had gekregen in zijn zitvlak moest naar de dokter worden gebracht. De eigenaar zou de dokters kosten vergoeden.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst en de mobiele brigade maakten gisteren 5 P.V.'s op en verleenden 18 maal assistentie.

VAN HET FILMDOEK

„CRIME AGAINST JOE"

Gloria Wayne (Joyce Jameson) rent schreeuwend het politie station binnen met het verhaal dat een man getracht heeft haar te doden. In het andere deel van de stad zit Joe Manning (John Bromfield), die zich gedrukt voelt, een schilderij af te rafelen. Als hij daarmee klaar is, gaat hij de stad in om zijn bedruktheid weg te drinken.

Hij ontmoet een vriendin, Slacks (Julie London) en haar vriend Red Waller (Henry Calvin), ze zijn beiden zeer sympathiek en trachten hem te kalmeren.

Hoewel Slacks Red's vriendin is, is het duidelijk te merken dat ze van Joe houdt. In een nightclub laat Joe een plaat draaien die speciaal voor hem gemaakt is door de zanger (Alika Louis) om tegen haar vriend een bartender op te schepen.

Tijdens zijn wandeling later in die avond, komt hij Christy Rowen (Patricia Blake) tegen, die alleen in een donkere straat wandelt. Ze is duidelijk aan het slaapwandelen en Joe brengt haar naar huis waar haar vader (Joel Ashley) hem hartelijk bedankt. Diezelfde avond wordt de nightclubzanger overvallen en gedood, schijnbaar door dezelfde persoon die het eerste meisje had gedood.

Joe wordt van de misdaad verdacht en de verdenking tegen hem wordt steeds groter. Slacks besluit hem te helpen door te liegen. Ze beweert een man in een wagen te hebben gezien met de vermoorde zanger, wiens beschrijving helemaal niet klopt met die van Joe.

De politie achterhaalt hem en nadat gebleken is dat noch hij noch Joe de moord hebben gepleegd, besluiten ze met zijn tweeën de ware moordenaar te zoeken.

Een bewijsstuk is een speldje van een High school dat in de buurt van het eerste meisje werd gevonden.

Tijdens een dansje in bovengenoemd High school gaan Joe en Slacks naar het kantoor van de school om enkele oude herinneringen van zijn schooltijd op te doen. Ze komen tot de ontdekking dat Red ook al in Joe's klas is geweest maar nooit is genoemd omdat hij te dikwijls pech met de meisjes had.

Ze wilden de zaal verlaten maar werden tegengehouden door Red, die hen gevolgd had. Joe leidt Red weg van Slacks die voorstelt om de hulp van de politie te gaan halen. Als Joe Red aan de politie heeft overgeleverd gaat hij naar de school terug en dan begint het feest pas voor hem en Slacks.

Crime Against Joe wordt woensdag a.s. in theater WEST-END om 7.00 en 9.00 uur n.m. gedraaid.

DE MILJOENEN-NOTA

Herstel van evenwicht in economie belangrijkste taak van Ned. regering

Den Haag. — Het grote financiële stuk dat gelijk met de begroting wordt ingediend, de „Miljoenennota" toont voor 1957 een totaal aan uitgaven van F. 7.978 miljoen, waartegenover de middelen worden geschat op F. 7.538 miljoen.

Rekening houdende met nog na der op te brengen posten beloopt het te financieren budgetaire kastekort f 535 miljoen, dat de regering door enige maatregelen, zoals belastingverhoging, denkt terug te brengen tot, zoals zij het uitdrukt "het toelaatbare maximum van f 405 miljoen".

De nationale schuld bedroeg ultimo juni 1957 f 18.251 miljoen.

In zijn toelichting op de nota spreekt minister Hofstra over "overgezette overbesteding" in Nederland. Herstel van het evenwicht in onze economie ziet de regering als een van haar belangrijkste doelstellingen, aldus minister Hofstra, voor zover dit in haar vermogen ligt. "Zo spoedig mogelijk een toestand van interne monetaire stabiliteit moet worden bereikt en gehandhaafd, als verdediging van de koopkracht van onze munt". "Van een herstel van het verstoorde evenwicht zijn er nog slechts weinig symptomen waarneembaar, al moet daaraan onmiddellijk worden toegevoegd, dat verschillende van de dit jaar getroffen maatregelen nog nauwelijks effect hebben kunnen hebben gehad", aldus de minister over de uitwerking tot nu toe van de z.g. "bestedingsbeperking".

In Nieuw-Guinea zijn nieuwe postzegels uitgegeven, waarvan de meerwaarde ten goede komt aan het Fonds Kinderzorgen. De zegels worden uitgegeven in de waarde van vijf, tien, vijfentwintig en dertig cent, met een toeslag van vijf cent op de zegels van 5 en 10 en op de overige een toeslag van 10 cent.

„De Zeven Provinciën" neemt Engels jacht op sleeptouw

Den Helder. — De Nederlandse kruiser Hr Ms „Zeven Provinciën" heeft dezer dagen het Engelse jacht „Mayfly", dat op de Noordzee ten westen van IJmuiden in moeilijkheden verkeerde, op sleeptouw genomen. De bemanning van het jacht, bestaande uit twee heren en een dame, zijn aan boord van de Zeven Provinciën gegaan. Het jacht was als gevolg van het ruwe weer beschadigd.

Op weg naar het vuurschip Smith's knoll trof de „Zeven Provinciën" de stormweer de Nederlandse kustvaarder "Ursa Minor" aan, waarvan de bemanning moedige doch vergeefse pogingen deed om twee mannen en een vrouw te redden van het uit Burnham on Proach afkomstige Britse zeiljachtje "Mayfly". Het jachtje dreef reeds twee dagen stuurloos rond. De kruiser manoeuvreerde, dankzij het ruwe weer langzaam, bij het jachtje en slaagde er in de drenkelingen veilig aan boord te krijgen. Het waren de geredden mr. en miss Jane Blackler, mr. Keith Kress en mr. Allan Soloway.

Het meisje, enigszins overstuur van de benarde situatie, waarin zij twee dagen had verkeerd, zei, toen zij het dek van de kruiser onder de voeten had, ontroerd: "It's wonderfull to be safe and sound".

De kruiser heeft nadien het jacht in IJmuiden afgezet en is toen vervolgens gevaren naar Den Helder.